Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 391
Vineri 24 ianuarie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Tovarășii Gh. Timariu, director general, și C. Birar, director general adjunct ai Direcției Generale a Organizării Teritoriului Agricol din Ministerul Agriculturii și Silviculturii despre:

AEROFOTOGRAMETRIA în AGRICULTURĂ

Dintr-o scurtă informație publicată în presă, cititorii noștri au aflat despre posibilitățile folosirii aerofotogrametriei în agricultură. Pentru a obține informații mai largi asupra acestei metode ne-am adresat tov. Gh. Timariu, director general, și tov. C. Birar, director general adjunct ai Direcției Generale a Organizării Teritoriului Agricol din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, care au binevoit să ne răspundă la următoarele întrebări:

Ce este aerofotogrametria și la ce folosește?

Aerofotogrametria este o metodă modernă de măsurătoare a obiectivelor cu ajutorul fotografiilor speciale denumite fotograme. Obiectul principal al măsurătorilor fotogrametrice este suprafața scoarței pămîntului. Aceasta se poate face cu aparate speciale, fie de pe teren, fie din avion. Majoritatea fotogramelor sînt fotografii luate din avion. De aici și denumirea de aerofotogrametrie.

Aceste fotografii sînt apoi interpretate pe teren. După aceea sînt transformate în planuri cu ajutorul mașinilor speciale. Fotogrametria aduce deci în principal o contribuție esențială în rezolvarea problemei întocmirii planurilor și hărților. In afară de aceasta, fotogrametria este folosită, îndeosebi în vremea din urmă, la crearea bazei documentare în inventarierea resurselor naturale, a bazei documentare în proiectele tehnice inginerești, precum și în cercetările tehnico-științifice.

Care sînt posibilitățile aplicării aerofotogrametriei în agricultură și ce măsuri s-au luat în această privință?

Sarcina principală care trebuie dusă la bun sfîrșit pe cale fotogrametrică este întocmirea planurilor de bază necesare lucrărilor de inventariere a pămînturilor și de evidență funciară a teritoriului țării, lucrărilor de organizare a teritoriului agricol, precum și sistematizării centrelor populate sătești. In afară de această sarcină principală, fotogrametria va furniza material documentar pentru a se face studii în vederea cartării vegetației, cartării solului, îmbunătățirii terenurilor neproductive, combaterii dăunătorilor etc.

Pentru intrarea în producție chiar în acest an a fotogrametriei s-au luat din timp măsurile tehnice și organizatorice: adecvarea aparaturii de specialitate, amenajarea laboratoarelor, instructajul și pregătirile pentru formarea personalului de specialitate, asigurarea fotogramelor necesare. De asemenea s-a realizat parte din programul de schimb de experiență și documentare cu U.R.S.S., R. Cehoslovacă și R. D. Germană. Deși producția fotogrametrică în scopuri agricole este prevăzută a intra în plină funcțiune de abia în cel de-al patrulea trimestru al acestui an, planul pe 1958/1959 este destul de îndrăzneț: se vor întocmi planuri la scara 1 : 5.000 pentru 300.000 de ha. Aceste planuri vor cuprinde detalii care vor da posibilitatea folosirii lor de către oricare ramură a economiei țării. Se vor întocmi de asemenea planuri pentru inventarierea și evidența teritoriului la scara 1: 10.000 pentru o suprafață de 1.100.000 de ha. In total deci cu ajutorul aerofotogrametriei vor fi măsurate în acest an 1.400.000 ha de teren.

Prin ce este mai avantajoasă noua metodă față de vechile metode?

Metodele fotogrametrice ne dau posibilitatea să stabilim planimetria și nivelmentul (contururile și relieful) cu ajutorul mașinilor speciale. Avînd un randament ridicat în lucrările de laborator și de teren pe care le reduce comparativ ca volum, fotogrametria micșorează cheltuielile și permite ținerea la zi a planurilor și hărților. Fotogrametria constituie din acest punct de vedere o adevărată industrie topografică.

Pe cale fotogrametrică toate elementele ce sînt redate pe planuri sînt *măsurate* direct de pe fotograme și deci se asigură o precizie uniformă.

Timpul de execuție, precum și prețul de cost sînt reduse prin folosirea metodelor fotogrametrice în proporție de ½ pînă la 1/5 și în multe cazuri chiar cu mai mult.

Un avantaj al fotogrametriei constă în aceea că de pe aerofotografii, care reprezintă imaginea fidelă și completă a terenului, se pot întocmi nu numai planuri și hărți precise, ci se pot stabili și felul de vegetație (porumb, păioase, pășuni, livezi, vii, păduri etc), precum și modul cum se dezvoltă această vegetație pe diferite porțiuni ale teritoriului; pe de altă parte se poate stabili felul solurilor (nisipos, cernoziom, sărături etc.).

In concluzie, deși mai sînt încă greutăți, în a doua jumătate a acestui an vă invităm să vizitați unitatea de Fotogrametrie a Ministerului Agriculturii și Silviculturii, acolo unde actualmente este numai un șantier, pentru a vă documenta la fața locului. Prin colaborarea tuturor celor care s-au angrenat în această problemă, prin înțelegerea și sprijinul acordat de organele de conducere ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, această importantă acțiune va fi dusă la bun sfîrșit.

Noi propuneri de candidați ai F.D.P.

Deputata Stanciu Elena, țărancă muncitoare din comuna Lunguleț, regiunea București, s-a preocupat permanent de interesele cetățenilor din circumscripția a 30-a a raionului Răcari. De aceea, țăranii muncitori au propus-o din nou, de curînd, candidată în alegerile de la 2 martie. Iat-o în fotografie pe tov. Stanciu Elena stînd de vorbă cu un grup de alegători despre viitoarele înfăptuiri din comuna lor.

DIRECTORUL S.M.T.-ului

In sala căminului cultural din comuna Budești se adunaseră zilele trecute mai bine de 300 de oameni. Printre aceștia se aflau colectiviști și întovărășiți fruntași în muncă, mecanizatori de la S.M.T. Budești și muncitori de la gospodăria de stat.

A luat cuvîntul întovărășitul Tănase Drișcu. El a spus printre altele:

— Il cunoaștem cu toții pe tovarășul Ion Ilinca, directorul S.M.T.-ului nostru. De la venirea lui în fruntea acestei stațiuni, S.M.T.-ul a pornit-o cu dreptul. Mașinile sînt în fiecare an bine reparate, iar munca organizată cum trebuie în teren. Anul trecut, S.M.T.-ul s-a situat printre unitățile fruntașe din regiunea București. Cu ajutorul tractoarelor noi am izbutit să scoatem recolte bogate la hectar. Iar tovarășul Ilinca a fost mai totdeauna printre noi, fie că ne af am la însămînțat, fie la recoltat, atunci cînd îi rîde inima omului. Propun să fie ales candidat în alegerile pentru sfaturile populare, pentru circumscripția electorală raională nr. 37.

Un ropot puternic de aplauze a confirmat că directorul S.M.T.-ului este iubit și prețuit mult de țăranii muncitori din Budești.

In cadrul unei adunări, a fost propusă candidată pentru circumscripția electorală raională nr. 36 și responsabila bibliotecii sătești din comună.

O FEMEIE VREDNICĂ

In satul Serbești, ce ține de comuna Ștefănești, — regiunea Pitești — s-a ținut acum cîteva zile în clădirea cea nouă a școlii o adunare la care au luat parte zeci și zeci de țărani muncitori. In cadrul acestei adunări, întovărășitul Dumitru Radu a propus-o pe tovarășa Floarea Grigorescu, care face parte din organizația de femei a raionului Drăgășani, candidată în alegerile de la 2 martie. Propunerea a fost susținută cu multă căldură și de colectiviștii Nicolae Drimea, Ion Vloda, Luca Dude și alții. Aceștia au pus în discuție și problemele ce frămîntă comuna ca: mutarea unui izlaz mai aproape, prin efectuarea unor schimburi de terenuri, pietruirea șoselei și altele.

ACTIVISTUL SINDICAL

Pe tovarășul Octavian Ciobanu, președintele comitetului regional al sindicatului muncitorilor din agricultură și silvicultură, muncitorii din S.M.T.-uri, centre mecanice, gospodării de stat și stațiuni experimentale I.C.A.R. — din regiunea Constanța îl întîlnesc adeseori în unitățile lor. Acolo, tovarășul Ciobanu se interesează îndeaproape de crearea unor bune condiții de muncă și de trai, ajută la introducerea metodelor celor mai bune în vederea creșterii producției și a productivității muncii.

Era firesc deci ca el să fie propus candidat în alegerile de la 2 martie de către cetățenii din circumscripția electorală nr. 68 Constanța.

De asemenea, printre cei 2.260 de candidați propuși pînă zilele trecute pentru circumscripțiile electorale comunale se numără și colectivistele fruntașe Rada Dachie din comuna Piua Petrii și colectivista fruntașă Maria Olteanu din gospodăria colectivă „Progresul" din Făcăeni.

ȘASE DECENII de muncă rodnică

Zilele trecute colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la stațiunea experimentală zootehnică Palas, regiunea Constanța, a sărbătorit 60 de ani de rodnică activitate în domeniul creșterii animalelor. Cu acest prilej a avut loc un prețios schimb de experiență la care au participat numeroși tehnicieni din I.C.Z., cadre de conducere din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, activiști de stat și de partid.

Timp de două zile specialiștii acestei stațiuni au prezentat o serie de referate deosebit de interesante și folositoare. In acest timp au fost vizitate și secțiile stațiunii unde invitații au avut prilejul să admire animalele de rasă create și îmbunătățite aci. In fermele multor unități agricole cooperatiste și de stat din regiune găsim astăzi aceste animale. Producțiile lor întrec cu mult pe cele obținute de la exemplarele obișnuite neameliorate. Ceva mai mult. Vrednicii cercetători ai stațiunii se deplasează deseori în unitățile agricole învățînd pe crescătorii de animale cum să furajeze și să îngrijească animalele potrivit cerințelor științei. Drept răsplată a muncii depuse de harnicul colectiv al stațiunii, tov. dr. Virgil Gligor, directorul Institutului de cercetări zootehnice, a înmînat unui număr însemnat de muncitori, tehnicieni, ingineri și medici veterinari premii în valoare de 100.000 lei.

Demn de subliniat este și faptul că cu prilejul sărbătoririi s-a editat de către I.C.Z. în vederea popularizării experienței bogate a acestei stațiuni un album care prezintă evoluția, preocupările și realizările acestei unități fruntașe.

La împlinirea a 60 de ani de activitate, oamenii de știință precum și toți cei ce sînt interesați în dezvoltarea sectorului zootehnic urează colectivului stațiunii experimentale Palas noi succese în munca sa creatoare.

Pentru unitățile agricole de stat a fost elaborat

Sistemul îmbunătățit de salarizare în transporturi

Zilele acestea a fost elaborat *sistemul îmbunătățit de salarizare și premiere a muncitorilor din sectorul transporturi* al unităților agricole de stat. Regulamentul prevede că *conducătorii auto se plătesc cu tarifele de regie.* Conducătorii auto de pe autocamioanele pînă la 2 tone exclusiv se plătesc cu un salariu tarifar lunar (204 ore) de 602 lei; cei de pe autocamioanele de la 2-4 tone inclusiv și autotierele cu remorci cu 643 lei lunar; cei de pe autocamioane de la 4-10 tone inclusiv și autobuze de 22-39 locuri cu 694 lei lunar; cei de pe autocamioanele de peste 10 tone cu 755 lei lunar. Pentru autovehiculele de peste 4 tone *se vor putea angaja ajutori conducători auto,* care vor fi salarizați cu 480 lei lunar.

Cu aprobarea ministerului, acei conducători auto care execută și sarcini ce revin altei funcțiuni (ajutor șofer, încărcător-descărcător etc) vor putea primi în plus *pînă la 30 la sută din salariu.*

Pe timpul cînd autovehiculele sînt în reparație, conducătorii auto iau parte efectivă la executarea acestora și primesc salariul tarifar de regie. In cazul cînd autovehiculul este reparat în altă întreprindere, conducătorul auto este obligat a lucra în cadrul atelierului și va primi salariul de încadrare.

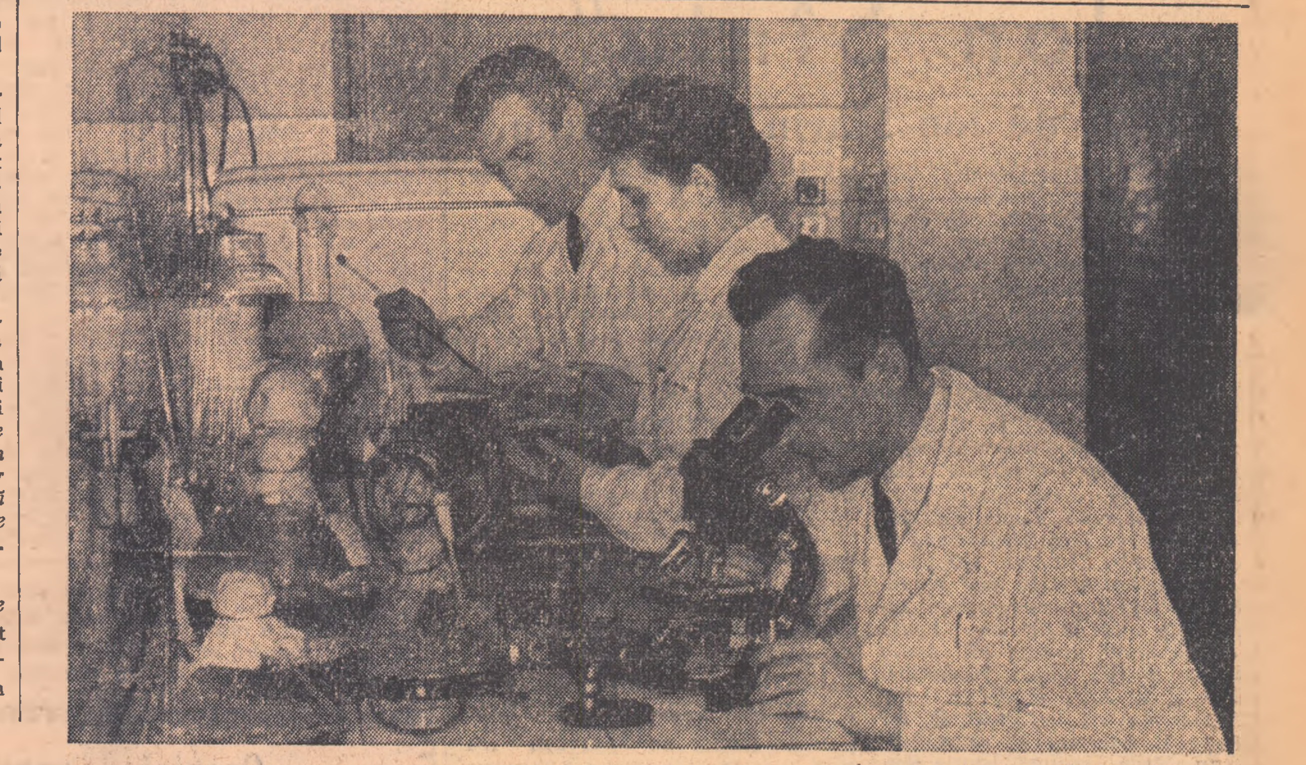
Regulamentul prevede că potrivit calificării lor, *conducătorii auto vor primi un spor lunar de clasă* din salariul tarifar lunar, în procente de 10 la sută pentru cei din clasa a II-a și de 22 la sută pentru cei din clasa I-a. In acest scop, ei trebuie să se prezinte în fața unei comisii regionale pentru a da un examen. Comisia regională, pe baza cunoștințelor teoretice și practice ale celor examinați, îi va promova într-o clasă superioară de calificare. Sporul de clasă nu se plătește pe timpul concediului de boală, odihnă etc.

Pe lîngă salariul tarifar și sporul lunar de clasă, conducătorii auto și de tractoare rutiere beneficiază și de un sistem premial. Astfel, prin îndeplinirea și depășirea în bune condiții a sarcinilor încredințate (cu condiția bunei întrețineri a autovehiculului și a lipsei de accidente) ei *vor fi premiați la sfîrșitul campaniei de primăvară cu pînă la 75 la sută dintr-un salariu și cu pînă la un salariu tarifar lunar la sfîrșitul campaniilor de vară și toamnă. Regulamentul mai prevede acordarea de premii și pentru realizarea de economii.*

Conducătorii auto de pe autoturisme se salarizează în continuare potrivit H.C.M. nr. 2000/955 primind și indemnizațiile prevăzute de dispozițiile în vigoare.

L. ION

PENTRU SĂNĂTATEA ANIMALELOR

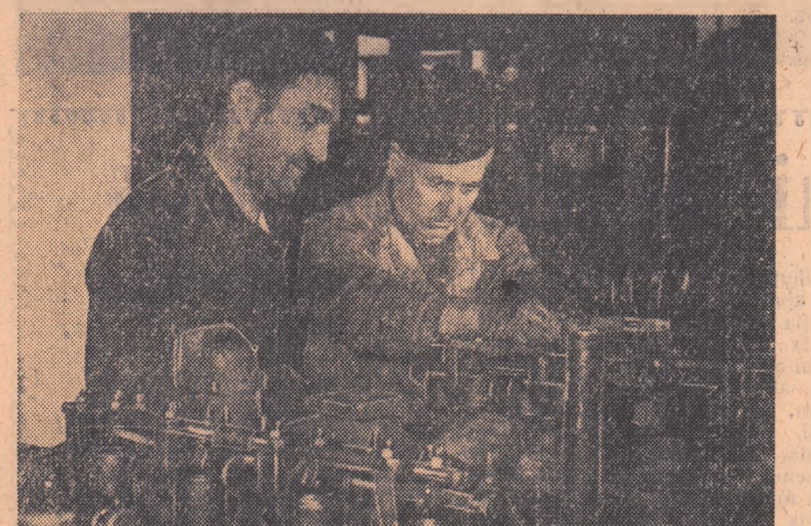

Oamenii de știință din agricultură îi ajută pe cei ce muncesc pe ogoare învățîndu-i care sînt cele mai bune metode de lucru și cum pot combate dăunătorii la culturile vegetale și bolile infecțioase la animale.

Iată-i, în fotografie, pe doctorii Ciortea Gregoriu, Marcea Elena și Edu Eugen de la Institutul Pasteur, preparînd substanța numită tuberculină cu ajutorul căreia pot diagnostica tuberculoza la animalele bolnave, ferindu-le astfel pe cele sănătoase de a se molipsi.

(Foto: D. CONSTANTINESCU)

Pregătiri pentru campania de primăvară

Harnicii muncitori de la centrul mecanic Otopeni se străduiesc să termine la timp lucrările de reparații. Iată-i în fotografie pe mecanicul controlor Gheorghe Dinu și pe monteurul Z. Constantin făcînd ultimul control al unui motor de tractor K.D.-35 înainte de a fi trecut pe bancul de rodaj.

SINT HOTARIȚI SA TERMINE REPARAȚIILE ÎNAINTE DE TERMEN

Pentru a asigura succesul campaniilor agricole din anul 1958, mecanizatorii de la S.M.T. Caracal au început repararea tractoarelor și mașinilor agricole încă de la începutul lunii decembrie a anului trecut, pe baza unui plan dinainte stabilit de conducerea stațiunii.

Măsurile luate au început să-și arate primele roade. Pînă în ziua de 10 ianuarie, mecanicii și tractoriștii de la S.M.T. Caracal au terminat repararea în întregime a 10 motoare, 22 șasiuri, 23 pluguri, 8 semănători, 16 cultivatoare, 4 vagoane-dormitor, 3 remorci de tractoare, 6 remorci cisterne, 2 dezmiriștitoare, 1 tractor cu motor stabil și 116 grape. In afară de acestea, multor tractoare și mașini agricole li s-au făcut reparații în proporție de 10—70 la sută. La data de 20 ianuarie, pe întreaga stațiune reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole au fost făcute în proporție de 60 la sută. Aceasta înseamnă că la S.M.T. Caracal există toate posibilitățile ca reparațiile să se termine cu mult înainte de 20 februarie, termen prevăzut prin plan.

Fruntașe în munca de reparații sînt: echipa nr. 1, condusă de tov. Stanciu Gheorghe, care lucrează la repararea motoarelor de tractor, echipa nr. 5, condusă de lăcătușul Achim Lungu, care lucrează la repararea semănătorilor și echipa nr. 8, condusă de mecanicul lăcătuș Gheorghe Fontaru, care repară plugurile de tractor. Intensificînd larg întrecerea socialistă în cinstea alegerilor sindicale ce vor avea loc curînd în cadrul stațiunii, tractoriștii, tehnicienii și inginerul de la acest S.M.T. sînt hotărîți să termine cît mai grabnic repararea întregului parc de tractoare și mașini agricole.

I. GHEORGHIU

Cu uneltele agricole reparate

Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele raionului Giurgiu se pregătesc de zor pentru asigurarea succesului campaniei agricole de primăvară. Pînă în prezent ei au reparat peste 1.400 pluguri, 1.200 grape, 15 semănători, 51 trioare, 19 tractoare și 15 pluguri de tractor. De asemenea, ei au pregătit tocurile și geamurile pentru 1.637 m. p. de răsadnițe și au amenajat încă 110 m. p. răsadnițe noi, iar pe o suprafață de 2.059 ha. au transportat 41.180 tone gunoi de grajd. Fruntași pe raion în aceste munci s-au situat pînă acum colectiviștii, întovărășiții și țăranii cu gospodării individuale din comunele Putineiu, Arsache, Giurgiu, Vieru și Băneasa.

TR. BARBALATA
corespondent

Săgeți

In raionul Tg.-Frumos, regiunea Iași, majoritatea cercurilor agricole nu funcționează încă.

— Mă-ntreb, firește, curios,
De ce-n acest raion „frumos"
Nu au și cercurile, frate,
O mai frumoasă-activitate?...

Desen de N. CLAUDIU

ZILE DE IARNĂ la colectiva „1 MAI"

La poartă nu m-a întîmpinat vreun paznic bătrîn, care de la primele vorbe să-mi facă istoria colectivei sau portretul președintelui. Așa se întîmplă mai ales în unele cărți și în unele articole de ziar, ca să fie mai frumos. La gospodăria colectivă „1 Mai" din satul Baia, raionul Fălticeni, am găsit poarta dată în lături cît era de mare, îmbiindu-mă parcă să intru în parcul larg, cu brazi și fagi seculari, între care au răsărit acum saivane, grajduri, magazii. Cărarea bine bătătorită în zăpadă m-a purtat către tinda largă a fostului conac boieresc, azi sediul gospodăriei. In tindă, pustiu. In prima sală, la fel. Doar din față, de după o ușă înaltă, roșie, răzbătea zvon de glasuri și o melodie veselă, populară. Bat și aștept poftirea. Trec pragul și mă întîmpină vreo șapte fețe mirate, vreo șapte perechi de ochi în care citesc și un fel de stinghereală.

Dintr-o privire, am înțeles. Am nimerit-o rău. Pe masă, lîngă hîrtiile și condicile trase într-o parte, o sticlă abia începută și un păhărel mic, înflorat, își fac treaba lor obișnuită de sărbători. „Intr-adevăr, îmi trece prin minte, trebuie să fie foarte neplăcut să pice un străin tocmai în timpul unei astfel de plăcute îndeletniciri. Dar... de întors nu mă pot întoarce".

Stinghereala colectiviștilor n-a ținut decît o clipă, atît cît le-a trebuit ca să-și dea seama cine e musafirul nepoftit. Și, tocmai pe dos, de cum zice proverbul, m-am trezit așezat pe un scaun scund, în fața sticlei, așteptîndu-mi „rîndul" la micul și singurul pahar.

Președintele colectivei, tovarășul Vasile Onofrei, e vesel și are chef de vorbă. El îmi explică și rostul adunării acesteia puțin obișnuite.

— Și cu treburile colectivei cum stați? întreb eu cînd sticla s-a golit aproape de tot și socot că limbile s-au mai dezlegat.

— Am muncit bine și am scos recoltă bună, îmi răspunde președintele colectivei. Gîndește-te și dumneata: la colectivă au ieșit cîte 2.428 kg grîu la ha, cîte 2.100 kg porumb, 2.300 kg ovăz, 4.200 kg in și două vagoane cartofi. In vreme ce la individuali producția e aproape pe jumătate. Fondul de bază s-a mărit de la 200.000 lei cît era în anul trecut la 300.000 lei. Am proiectat înființarea unui sector zootehnic și ale unor ramuri anexe cum ar fi dogăria, rotăria și altele care se practică de fapt în partea noastră. Pămînt avem destul de puțin, dar cu ajutorul tehnicienilor îl vom face să dea întreit. Și au început să vină tot mai mulți țărani muncitori în colectivă. In 1953, iarna, eram doar 20 de familii. A fost greu, brațe de lucru erau puține, experiență și mai puțină. In vara trecută abia ajunsesem la 52 de familii. Acum, numai în ultimele două luni s-au mai înscris 14 familii și avem destule cereri neconfirmate încă de adunarea generală. Chiar azi am mai primit trei și sîntem abia la ceasurile zece de dimineață.

— Totuși, stărui eu, prea merg toate pe roate. Greutăți nu aveți, greșeli n-ați făcut niciodată?

— Greutățile sînt lăsate ca să le învingem, iar greșelile ca să le putem îndrepta, cuvîntează rar tovarășul Vasile Onofrei.

— Uite, vezi, de asta și-a lăsat el barbă, ca să poată vorbi ca popa în biserică! i-o întoarce președintele sfatului popular rîzînd.

★

A doua și a treia zi vizitele au trebuit să fie mai scurte. Președintele cel vesel a rămas tot vesel, dar e foarte ocupat. Gospodăria va lua o mare dezvoltare în anii ce vin. De pe acum magaziile, grajdurile, saivanele se dovedesc neîncăpătoare pentru planurile de sporire a activității colectiviștilor, al căror număr crește de la o zi la alta. Obiecțiile unor săteni nelămuriți că oricît s-ar strădui colectiviștii nu-și vor putea asigura belșug de produse agricole deoarece pămîntul satului e puțin și neroditor se dovedesc de pe acum neîntemeiate. E adevărat că prin colectivizare cîmpurile nu vor spori ca număr de hectare, dar roadele ogoarelor se vor îndoi și întrei.

VINICIU GAFIȚA

(Continuare în pag. a IV-a)

INFORMAȚII

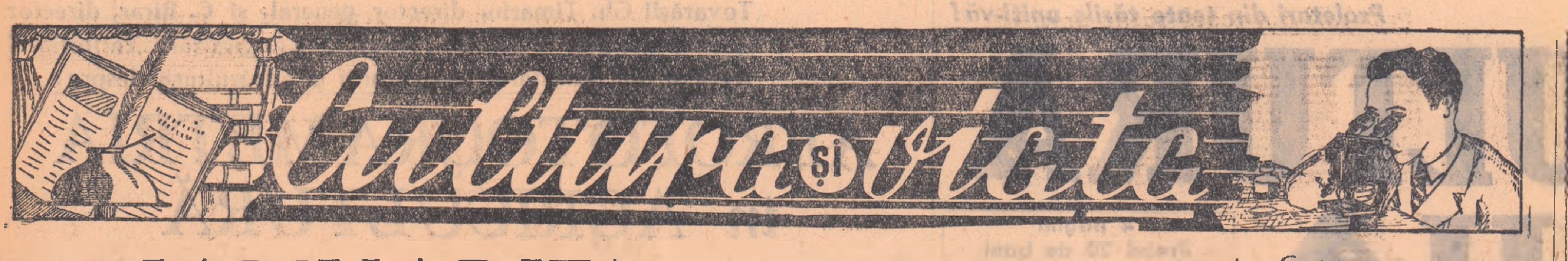
In ultima parte a lunii ianuarie și prima jumătate a lui februarie, în 19 raioane cu agricultura complet cooperativizată vor avea loc consfătuiri de 5 zile la care participă președinții, contabilii și brigadierii din gospodăriile colective. La aceste consfătuiri-cursuri se vor prezenta referate privind probleme economice, de planificare, organizare și conducere a gospodăriilor. Consfătuirile se vor ține în raioanele Cujmir, Săveni, Agnita, Timișoara, Vaslui, Lehliu, Gura Jiului, Ceacova, Negrești, Gătaia, Călărași, Pecica, Oltenița, Sînnicolau Mare, Urziceni, Arad, Slobozia, Jimbolia și Murgeni.

★

Zilele trecute au fost anunțate rezultatele întrecerii pentru obținerea titlului de „Cea mai bogată gospodărie colectivă din regiunea București". Titlul a fost obținut de gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" din satul Dobreni, raionul Vidra, care, anul trecut, a obținut la suta de hectare un venit bănesc de 267 000 lei.

★

De curînd a avut loc în regiunea Ploești o întîlnire a cadrelor de ingineri și tehnicieni din sectorul agricol cu un grup de oameni de știință și cercetători din institutele de cercetări științifice din București și alte localități din țară.

24 IANUARIE

Se împlinesc azi 99 de ani de la Unirea Țării Romînești cu Moldova, unul din evenimentele cele mai însemnate din istoria patriei noastre. Un singur an mai ne desparte pînă la prăznuirea unui secol de la Unirea Principatelor, act care a pus temeliile statului național român.

Noile condiții social-economice din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea și secolul al XIX-lea făceau tot mai evidentă — îndeosebi după revoluția din 1848 — necesitatea unirii, a formării unității naționale. Crearea unui stat național devenise idealul care însuflețea pe cei mai luminați fii ai poporului.

Țărănimea lipsită de pămînt, gemînd sub povarea iobăgiei, dorea din tot sufletul unirea, chezășie a izbăvirii de robie boierească și clacă. În Divanul ad-hoc al Moldovei din 1857, deputații clăcași în frunte cu moș Ion Roată au depus o jalbă prin care cereau desființarea clăcii, împroprietărirea, înlocuirea impozitelor în muncă printr-un impozit proporțional, alegerea dregătorilor și de către săteni. Aceste cereri au fost respinse cu furie de către marii boieri care au cerut să se ia măsuri împotriva „răzvrătiților".

Lupta pentru Unire a fost sprijinită de lucrătorii din fabrici, sălbatic exploatați și ei, de meseriași, de intelectualii democrați. Dușmană înverșunată a unirii era marea boierime care se temea că înfăptuirea acestui act ar favoriza satisfacerea revendicărilor sociale ale revoluției din 1848, îndeosebi împroprietărirea țăranilor.

Înfăptuirea Unirii a fost înlesnită și de o serie de factori externi favorabili. În scopul atît al slăbirii Turciei cît și al ridicării de obstacole în calea expansiunii spre Răsărit a Austriei, Rusia a dat un puternic sprijin diplomatic realizării Unirii. Cauza poporului romîn s-a bucurat și de sprijinul lui Marx și Engels, care într-o serie de articole publicate în ziare între anii 1858—1860 au arătat că lupta pentru unitatea națională a romînilor din cele două principate este pe deplin justă și progresistă.

La 5 ianuarie 1859, partida moldovenească condusă de Mihai Kogălniceanu, V. Alecsandri și Al. Ioan Cuza a izbutit să obțină alegerea lui Alexandru Ioan Cuza drept domn al Moldovei. In Țara Romînească, în fruntea luptei pentru Unire se aflau C. A. Rosetti, Cezar Boliac și alții. La chemarea lor au ieșit în stradă pentru a impune alegerea „domnului nou" lucrătorii din vestita mahala a „Tăbăcarilor", meseriașii, micii comercianți, tineretul. Documentele vremii arată că masele erau hotărîte ca în cazul în care Adunarea n-ar fi ales pe Al. I. Cuza, ci pe Bibescu, alesul boierilor, „să năvălească în Cameră și să o silească a proclama ca ales pe alesul Camerei Moldovei".

Unirea Principatelor a constituit o puternică înfrîngere a forțelor reacționare și a dat putința realizării în anii domniei lui Cuza a reformei agrare, a secularizării averilor mînăstirești, a reformei juridice etc. După Unire însă, toate năzuințele poporului au fost înșelate. Burghezia și moșierimea au răpit acestui important act istoric conținutul lui democratic. Odioasa dinastie a Hohenzollernilor și guvernele burghezo-moșierești au pus la mezat independența țării, bogățiile ei, exploatînd cu tot mai multă cruzime masele populare.

Abia în anii puterii populare, sub conducerea partidului clasei muncitoare, poporul nostru a dobîndit descătușarea sa deplină, totala sa eliberare socială și națională, și-a cucerit pentru prima oară o reală independență națională.

Sărbătorirea zilei de 24 ianuarie înseamnă pentru poporul nostru un imbold însuflețitor în lupta pentru pace și socialism, pentru făurirea unei țări mai puternice și mai bogate decît au putut-o visa înaintașii noștri.

CE SĂ CITIM

„Ion Sîntu"

roman de Ion Marin Sadoveanu

Noul roman al scriitorului Ion Marin Sadoveanu, intitulat „Ion Sîntu", continuă, în epoca de dinaintea primului război mondial, oameni și evenimente din cartea sa mai veche „Sfîrșit de veac în București".

Ne găsim la începutul secolului nostru, într-un București frămîntat de contradicțiile sociale ce se accentuează tot mai mult și caracterizează anii premergători răscoalei țărănești din 1907. Pe lîngă chipurile mai vechi ale lui Iancu Urmatecu sau Matei Sîntu, în roman și-au făcut loc și personaje noi, dintre care revoluționarul rus Ivan Maximovici și țăranul răzvrătit Manea Strapaie, sînt, fără îndoială, cele mai interesante. In centrul preocupărilor autorului stă însă totdeauna figura lui Ionică Sîntu, nepotul lui Iancu Urmatecu și fiul unui intelectual luminat și al unei moșierițe. Ion Sîntu este un alt Ilie Dumitraș, iar copilăria și tinerețea sa constituie, ca și în „Nada Florilor", istoria făuririi unui om adevărat. In adevăr, Ion Marin Sadoveanu reține cu artă sigură a talentului matur și cultivat momentele importante în formarea personalității lui Ion Sîntu, observînd cu finețe felul în care întîmplările și oamenii se răsfrîng în conștiința eroului, colaborînd la modelarea caracterului său. Scriitorul arată cum, răsfățat și înrîurit de atmosfera casei bunicului său Urmatecu, copilul deprinde obiceiul de a-i disprețui pe cei săraci, dar tatăl său nu-i tolerează asemenea comportări, reprimîndu-i-le. De la Matei Sîntu copilul învață să respecte omul și să muncească pentru a-i dobîndi încrederea și prețuirea lui. Cînd adolescentul ia lecții de navigație cu Ivan Maximovici, forța, căldura și farmecul acestei personalități lasă o impresie de neșters asupra sa. Toți cei din jurul lui Matei Sîntu îl influențează într-un fel. Paraschiva, o femeie bună și simplă care-l îngrijește, îl apropie încă din primii ani ai copilăriei de lumina basmelor și legendelor populare, înflăcărîndu-i închipuirea, și dezvăluindu-i o umanitate neașteptat de bogată. Așa se face că prins în încleștarea răscoalelor țărănești din 1907, dar mai ales în dramatica confruntare din anii primului război mondial, eroul înțelege prăpastia care desparte pe exploatați de exploatatori și se apropie astfel tot mai mult de principiul justiției sociale.

Ar fi însă nedrept ca, vorbind despre arta deosebită a romancierului, să nu amintim, măcar în treacăt, și de frumusețile pe care le rezervă cititorului stilul lui Ion Marin Sadoveanu. Intr-adevăr, particularitățile talentului său, ce par a fi definite de împletirea unui lirism plin de farmec cu observația realistă, exactă și minuțioasă, împletirea comentariilor ample a stărilor sufletești cu numeroase detalii din viața de toate zilele, se topesc, revărsîndu-se într-o frază amplă, bogată și armonioasă, ce dovedește încă odată înclinarea hotărîtă a autorului spre o proză ornamentală și ritmică.

Făgăduit de cîțiva ani, și așteptat cu nerăbdare, „Ion Sîntu" apare astăzi, înscriindu-se ca o realizare de seamă a literaturii noastre actuale.

MIHNEA FUIORESCU

La cooperativa din Porcești

„Dacă nu vă plac hamurile astea, vă pot da și altele", parcă ar vrea să spună privirea gestionarului Costel Toma, de la cooperativa de consum din comuna Porcești, regiunea Stalin. Și într-adevăr are de unde. Cooperativa lor este bine aprovizionată cu toate mărfurile de care au nevoie sătenii.

* * *

TINEREȚE

Tînărul colectivist Francisc Ambrus din comuna Vinga, regiunea Timișoara, se află în unul din cele mai fericite evenimente ale vieții sale: se logodește. Tovarășii lui de muncă, Francisc Rancov, Petru Dubță și Petru Somocov, îi dau o mînă de ajutor, ca să se înfățișeze înaintea logodnicei într-o ținută cît mai aleasă.

CANDIDATA fruntașa colectivei

Vidra, regiunea București. Duminică 19 ianuarie, orele 2 după amiază.

Vin mereu: bărbați, femei, fete și flăcăi, umplînd sala căminului cultural. Iată, printre primii se află și o bătrînică, măruntă de statură, oacheșă, îmbrăcată curat. Nu pregetă, nu se sfiește să intre, cum poate ar crede cineva. O privesc cum se duce drept în față, lîngă scenă. S-o fi gîndind că altfel nu poate să vadă și să audă bine. Mă interesez și aflu că o cheamă Ioana lui Niculaie Nae. Intru cu ea în vorbă, prefăcîndu-mă că nu știu pentru ce s-a adunat atîta popor în sală. Ea zîmbește a neîncredere în vorbele mele.

— Maică, pe ăl de l-om pune de dipuțat, să știi dumneata că o să ne facă dreptul, că e de-al nostru.., zise băbuța cu siguranță în glas, și ar mai fi zis ceva, dar pe scenă se auzi un glas bărbătesc:

— Vă rog, tovarăși, să faceți liniște și să începem...

Omul care vorbise nu era altul decît tov. Gheorghe Dobre, secretarul comitetului comunal de partid și președinte al Biroului F.D.P. din Vidra. Ioana lui Niculae Nae privește atentă la vorbitor, așa cum fac toți cei din sală. Tovarășul Dobre roagă adunarea să desemneze 7 gospodari pentru prezidiul adunării obștești. Se fac propuneri, se ridică mîini, iar cei aleși iau loc la masa de pe scenă. Apoi, prezidează adunarea tovarășa Petra Calmas, directoarea școlii de patru ani din comună, care arată celor prezenți însemnătatea alegerilor de deputați pentru sfaturile populare și cere să se facă propuneri de candidați. De pe o bancă din față se ridică tînăra învățătoare Elena Blănuță, care glăsuește:

— Propun drept candidat pentru circumscripția a II-a raională pe tovarășa Floarea A. Ene. Să vă spun drept eu o cunosc bine pe colectivista noastră. Am văzut-o cum vine cu drag la muncă în gospodărie, unde e fruntașă, cum își îndeamnă tovarășele nu numai să muncească bine, dar și să lupte pentru apărarea avuției lor obștești. Nu mică mi-a fost bucuria cînd am văzut-o venind la noi, ca deputată, interesîndu-se de nevoile cadrelor didactice și ale școlii. Cu un cuvînt purtarea ei constituie un frumos exemplu de hărnicie și cinste.

Oamenii din sală ascultau cu luare aminte cuvintele acestea care cuprindeau numai adevăr. Toți știau că Floarea A. Ene s-a zbătut alături de ceilalți deputați, pentru instalarea luminii electrice în comună, pentru construirea noului local de cămin cultural care este aproape gata, pentru radioficarea comunei.

Faptele acestea le-au confirmat și țăranii muncitori Gheorghe Tuță, Năstase Ioan și alții, pentru care au susținut propunerea învățătoarei Elena Blănuță și și-au manifestat bucuria că pot da votul lor unei colectiviste fruntașe și cetățene stimată de locuitorii comunei.

— Ca președinta comitetului de femei pe comună, a spus în continuarea discuțiilor tovarășa Cornelia Oprescu, susțin din toată inima propunerea ca Floarea A. Ene să candideze în circumscripția a II-a raională pentru alegerile de deputați de la 2 martie. Și eu o cunosc ca fruntașă în gospodăria colectivă și ca activistă destoinică în rîndurile femeilor, pe care a știut să și le apropie, să le mobilizeze în muncă și în acțiunile de folos obștesc.

— Sîntem cu toții de acord, se aude un cor de voci, apoi sala răsună de aplauze.

Ioana lui Niculae Nae aplaudă și ea, bucuroasă că gîndul ei s-a împlinit: „Pe ăl de l-om propune... e de-al nostru".

Și într-adevăr, adunarea obștească din Vidra făcuse o treabă bună, propunînd drept candidat pe o femeie harnică și care se bucură de respectul consătenilor ei, — pe Floarea A. Ene, fruntașa gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu".

S. RADU

Știați că...

..în R. P. Ungară la ferma experimentală din Hercegfalva de pe lîngă institutul de cercetări zootehnice s-a construit un grajd care asigură maximum de igienă la mulsul vacilor? Laptele trece direct de la ugerul vacii în bidoanele tip. Prin adoptarea acestui procedeu se împiedică pătrunderea oricăror corpuri străine, obținîndu-se lapte pur, fără gustul și mirosul obișnuit. Cercetătorii au ajuns la concluzia că gustul și mirosul cunoscut al laptelui nu sînt însușiri originale ale acestuia ci se datoresc amoniacului și altor gaze ivite în timpul mulsului și tratării laptelui după metodele obișnuite.

..recent în statul Carolina de sud (Statele Unite) a fost descoperită o nouă esență de brad care ne uimește prin creșterea sa rapidă? La vîrsta de 20 de ani copacul are o înălțime de 22 metri și o grosime de 38-40 cm, adică dimensiunile unui brad în vîrstă de 35-40 de ani.

..lava vestitului vulcan Etna din Sicilia s-a dovedit a fi un material excelent pentru producerea „lînii minerale"? Crescătorii de oi nu trebuie să se teamă însă de concurență. Lîna minerală este întrebuințată în tehnică ca un bun material izolant.

..coțofenele sînt considerate de toată lumea ca fiind niște animale care fură? Este surprinzător însă că asemenea însușiri au fost descoperite și la pinguini. Astfel, cînd au fost curățate cotețele pinguinilor din grădina zoologică din Londra, au fost găsite în ascunzișurile acestora 50 de creioane, 15 tocuri rezervoare, mai multe portofele, port-țigarete și șepci. Toate aceste obiecte au fost smulse de pinguini din mîinile vizitatorilor sau... scoase din buzunarele lor.

...polul geografic este punctul prin care trece axa de rotație a pămîntului?

..în Tibet (R. P. Chineză) se cultivă în mod experimental porumbul? La ferma experimentală de la Șigațze se cultivă 12 varietăți de porumb din China. Știuleții porumbului obținut în Tibet sînt mai scurți ca de obicei, iar florile cu polen sînt normale. Producția medie obținută a fost de peste 6.000 kg la ha.

Regiunea Șigațze, care se află la o altitudine de 3.800 metri, era considerată pînă nu de mult ca o regiune în care nu se poate cultiva decît orz.

Cursul agrozootehnic din Mlădeni

Membrii întovărășirilor agricole „Partizanul", „Unirea" și „Munca" din comuna Mlădeni, raionul Roșiori, ascultă cu atenție o lecție despre îngrășăminte, predată de profesorul I. Sandu la cercul agrozootehnic.

E BINE SA ȘTIM

Cum putem obține în cîmp recolte timpurii de roșii

ing. DANIEL LOBL și ing. NINA SAVINOVA

Practica a dovedit că legumele timpurii pot aduce cultivatorilor cîștiguri frumoase cu cheltuieli destul de reduse. De aceea, ne-am gîndit că ar fi bine să amintim legumicultorilor cîteva din principalele măsuri ce trebuie luate în acest sezon, în scopul obținerii unor recolte timpurii, mari și de bună calitate.

Mai întîi cîteva cuvinte despre soiurile cele mai potrivite. La roșiile timpurii cu portul înalt rezultate bune dă hibridul (F. 1) „Nr. 10 x Bizon", iar la cele pitice soiurile California și Miciurinski. Hibridul „Nr. 10 x Bizon" este mai timpuriu decît soiurile răspîndite la noi și a dat (pînă la 1 august) în regiunea București cu 93 la sută mai multă producție timpurie decît soiul Bonner Beste. Greutatea medie a fructelor este de numai 50—70 g. Pînă la coacere are nevoie de 105—110 zile.

California este un soi pitic, productiv, cu fructe destul de mari (70—90 g). Nu este prea timpuriu, avînd nevoie de la răsărire pînă la fructificare de 112 zile; are însă o rodire masivă pe la jumătatea lunii iulie. Soiul Miciurinski dă fructe mici (greutatea medie 50—60 g.) și este depășit de unele soiuri la producția totală. Cu toate acestea, în experiențele făcute timp de 3 ani la diferite stațiuni ale I.C.A.R.-ului, s-a constatat că el n-a fost întrecut în precocitate de nici un soi, avînd nevoie de 95—98 zile de la răsărire la coacerea primelor fructe; acest soi dă producția maximă pînă la mijlocul lunii iulie.

Semințele destinate culturilor timpurii trebuie să fie de bună calitate, sănătoase, autentice, cu germinația foarte bună și tratate contra bolilor înainte de semănatul în răsadnițe.

Pentru obținerea răsadurilor de calitate, un rol important îl au și lucrările menite să facă așa-numita „educare a răsadului". Indată după răsărirea plantelor, temperatura în răsadnițe se coboară la 15°C ziua și la 10° C noaptea (prin deschiderea mai mult sau mai puțin a geamurilor). La 3—4 zile după răsărirea plantelor de roșii, temperatura se ridică la 18°C în zilele cu soare și la 14—16°C în cele noroase, iar noaptea la 10—12°C.

Umiditatea trebuie menținută în așa fel încît să înlăturăm excesul de apă atît în pămîntul din răsadnițe cît și în aer. Pentru aceasta răsadul de tomate va fi udat foarte puțin, iar răsadnițele aerisite des. Pe timp ploios ramele se pun în așa fel încît răsadul să fie ferit de umiditate.

In scopul obținerii unui răsad bun de roșii timpurii, trebuie să repicăm plantele la distanță de cel puțin 10 x 10 cm. La o cultură de roșii timpurii (socotind o densitate de 30—35.000 plante la ha) avem nevoie de circa 300 m.p. răsadniță.

In afară de acestea, răsadul are nevoie și de îngrășăminte. Ingrășămintele suplimentare se dau în cantitate de 10—12 g azotat de amoniu și 20—50 g superfosfat, dizolvate în 10 litri de apă, la 2 rame de răsadnițe, repetate de 2—3 ori.

Folosirea ghivecelor nutritive dă bune rezultate în producerea legumelor timpurii. La roșii, pentru confecționarea ghivecelor nutritive, se folosesc 3 părți turbă, o parte rumeguș sau mraniță, puțin descompusă, și 0,5 părți balegă de vacă; la 1 kg de amestec uscat se adaugă 1—3 g azotat de amoniu, 18—24 g superfosfat și 3—6 g sare potasică.

Data plantării în cîmp hotărăște în mare măsură reușita culturilor timpurii. Folosirea unui soi timpuriu și a unui răsad călit permite începerea mai devreme a plantării în cîmp. S-a constatat că răsadul călit de roșii poate suporta o scurtă scădere de temperatură pînă la minus 2 grade C.

Un nou procedeu de combatere a poleiului

Anul trecut la gospodăria agricolă de stat Romanu, din raionul Brăila, regiunea Galați, a fost înregistrată o interesantă inovație a inginerului Nazarov Alexandru, care propune combaterea poleiului prin folosirea azotatului de amoniu. Acest îngrășămînt este o sare higroscopică (adică o sare ce are putința să absoarbă apa) și totodată, solubilizîndu-se, străpunge stratul de gheață (polei). In cca jumătate de oră o granulă de îngrășămînt cu diametrul de 2—3 mm poate găuri gheața pe o grosime de 2—3 cm.

Pentru combaterea poleiului (o singură dată) pe suprafața de un hectar este suficientă cantitatea de 60 kg de azotat de amoniu.

SATIRĂ și UMOR

Cronică... sportivă

Colectivul sportiv din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, deși are în folosință 5 ha teren arabil pentru obținerea fondurilor necesare activității, a dus-o foarte greu cît timp a avut ca președinte pe Gh. Davidescu.

A fost la Smîrdioasa-n sat
Un ins de sport înamorat.
Ce a făcut, ba ce a dres
Că pîn' la urmă a fost ales,
Iar de acuma înainte
Toți îl știau de... președinte.
Și-a devenit chiar renumit:
Aveau sportivii un teren
Măcar că nu era -ngrădit
Era întins, fără de hat,
Avea și gropi de astupat
Și nu mai știu din ce pricini
Creșteau pe el mulți mărăcini,
Ba chiar ciurlani, mii de scaieți,
Din toate astea cîte vreți.
Iar... renumitul președinte
Își vedea de treabă înainte.
Veneau la sport flăcăi și fete
Dar n-aveau teniși și nici ghete,
Ceva tricouri și maieuri
Zece crampoane... la deșeuri.
Un fluier și o anvelopă
In rest: doar praful de pe tobă!
Aveau în schimb un președinte,
Ce-a făcut ce-a administrat,
Nici astăzi nu se știe-n sat,
Deși după vreo cinci hectare
Ar fi ieșit ceva parale,
Dar se cam spune... pe departe
Că a făcut: juma'jumate,
De aceea sportul în comună
N-a mers pe calea cea mai bună.
Noi credem că ar fi de-ajuns
Să afle lumea un răspuns.

MIRCEA VIRGIL

(După o corespondență trimisă de prof. IONEL T. TRIFU)

EMIL SOKOL — Soarta unui satiric

Intotdeauna m-am străduit să-mi îndeplinesc așa cum se cuvine îndatoririle mele cetățenești. Nu lipseam de la nici o ședință și cu multă plăcere participam, aproape în fiecare duminică, vara și toamna, la strîngerea cerealelor și culesul sfeclei de zahăr. Mă rog, în mare, pot spune că sînt tipul pozitiv al unui cetățean.

In societate sînt foarte iubit din cauza talentului meu de un bun povestitor. Și drept să vă spun, lucrul acesta mă măgulește nespus de mult.

Dar să vedeți ce mi s-a întîmplat. Intr-o zi, stînd de vorbă cu niște cunoștințe, numai ce aud pe unul spunîndu-mi mirat: „Dumneavoastră sînteți parcă un satiric înăscut. Nu sînteți cumva rudă cu Jaroslaw Hașek?"

Și, bineînțeles, gîndul acesta nu-mi dădu pace. Așa că fără să bănuiască nimeni, m-am apucat să scriu un material satiric. Mi-a reușit. Și l-am publicat. Iar după aceea o școlăriță din bloc mi se adresa tot timpul cu „stimate maestre"...

Asta mi-a dat aripi. Cel mai bine însă îmi reușeau foiletoanele în care satirizam pe unii funcționari cu posturi de răspundere, care nu se împăcau de loc cu autocritica. Dar deși eu eram încîntat de reușita foiletoanelor mele, se vede treaba că cei vizați în materialele mele nu împărtășeau deloc părerea mea. Rezultatul: în luna următoare nu mi s-a mai dat primă.

Nu după multă vreme, mi-a apărut foiletonul intitulat: „Servici în... baie", în care vorbeam despre o instituție care a evacuat pe locuitorii unei frumoase și confortabile locuințe, pentru a se muta în locul lor. Drept urmare a acestui foileton mi-am atras antipatia celor de la spațiul locativ. Printre altele am mai auzit că șeful nostru de cadre are intenția să „studieze" mai amănunțit trecutul meu.

„Proasta întreținere a imobilelor" a fost tema pe care am atacat-o în următoarele foiletoane satirice, de pe urma cărora m-am ales cu trei scrisori anonime și de multe ori... fără apă în imobil.

Dar nici pățania asta nu m-a învățat minte. Am continuat deci să scriu foiletoane satirice, fără însă să mai dau nume concrete de oameni, ci așa, în general. Dar se vede treaba că nici asta n-a fost pe placul cîtorva cetățeni. După ce am scris despre conducerea „familiuță" dintr-o întreprindere, am fost retrogradat, ajungînd ultimul funcționar din serviciul meu. Soția mea a plecat acasă la mama ei, spunîndu-mi la despărțire, printre sughițuri: „Niciodată nu mi-am putut închipui ce element imposibil mi-am ales eu ca soț". Prietenul meu nedespărțit, Ștefan, s-a mutat tocmai la celălalt capăt al orașului, pentru a nu mă mai întîlni. Copiii de pe stradă, sub influența părinților, au început să-mi deseneze pe ușă multe absurdități. Și asta nu-i încă nimic. Intr-o zi apăru un om, îmi examină foarte atent locuința, și la plecare îmi explică: „Acum, o mulțime de oameni s-au mutat în locuințe noi"!

Asta a fost prea de tot. Și cu toate că mi se rupea inima de durere am încetat să mai scriu foiletoane satirice. Am declarat solemn, în fața autorităților, că eu nu am nimic comun cu acel satiric. Este vorba — am mai adăugat — doar de coincidența numelor noastre.

Acum totul este perfect. Am primit a doua primă. Circulă zvonul că voi primi și un loc la o casă specială de odihnă, deoarece sînt considerat ca unul dintre cei mai buni funcționari. Desigur că și scumpa mea soție s-a întors la mine.

Dar din cauză că nu pot trăi fără literatură, am început activitatea mea de critic în domeniul literaturii. Un mare succes mi-a adus conferința: „Inainte, pentru curajul creator al autorilor".

Cunoscuți activiști și scriitori au început să mă salute pe stradă. In momentul de față lucrez la un articol care apare sub următorul titlu: „Cine vrea să înflăcăreze inimile altora trebuie să ardă singur".

...Se vorbește că nu peste mult timp voi primi o funcție și mai mare.

(Din „OGONIOK")

Umor bulgar

GLUME

OBRAZNICUL

— Dă-mi o țigară, Radane!

— Uf, mi s-a făcut lehamite de tine! Tot mereu umbli cu: „dă-mi o țigară", „dă-mi o țigară"...

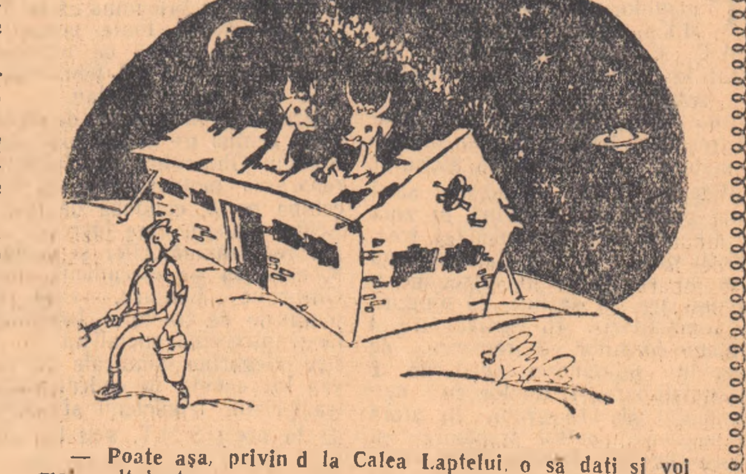
— Atunci dă-mi două, bre!

LA MEDIC

— Dacă mai bei rachiu, bade, ai să dai de bucluc cu sănătatea.

— Care va să zică, n-am încotro, trebuie să mă iau de secărică...

(Din „Za kooperativno zemedelie").

— Poate așa, privind la Calea Laptelui, o să dați și voi mai mult lapte...

Desen de M. MINIM

(Din „Za kooperativno zemedelie").

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

IN CÎTEVA RÎNDURI

• Doar 30 de familii cuprinde gospodăria colectivă din Stîmbotin, raionul Tîrgu Jiu. Nici pămînt n-au mult — 47 de ha. Cu hărnicie și pricepere, colectiviștii au scos anul trecut din pămîntul pietros și nisipos recolte rar întîlnite prin partea locului. Anul acesta, gospodăria va asigura de lucru membrilor săi nu numai la cîmp, ci și în fermele de animale și păsări care vor crește cu încă 5 vaci de lapte, 40 de oi și capre, 100 de rațe și 25 de stupi.

• Gospodăria colectivă din Stoicănești, regiunea Pitești, a pus în funcție o moară de cereale. In afară de moară, gospodăria mai are 2 autocamioane, uzină electrică, 2 circulare, darac, piuă și un atelier de mobilă. Prin atelierul de mobilă se perindă zilnic numeroși colectiviști. Vor să-și la dulapuri, paturi, noptiere nu de-a gata, ci pe comandă. Pretențiile le-au crescut pe măsura posibilităților.

• Oamenii de prin partea locului nu i-au dat nici măcar nume pîrîului. Atît de neînsemnat este. Dar numai vara e neînsemnat. Primăvara și toamna se varsă, șuvoi, peste semănături, inundînd sute de hectare. Colectiviștii din Dornești, raionul Rădăuți au hotărît să pună frîu pîrîului buclucaș. Cu puțină cheltuială, gospodăria a amenajat chiar în albia pîrîului un iaz pe care l-au populat cu pește.

• Toată averea cooperativei agricole de producție din Bucium, raionul Zalău, era formată la început din 3 care, 2 pluguri, o bivoliță și o vacă. Acum, după un an de muncă, în inventarul cooperativei sînt trecute 150 de oi, 20 de scroafe fătătoare, 3 semănători, 2 prășitoare și alt utilaj agricol. Cooperatorii au primit la ziua-muncă 10 lei, 6,5 kg. grîu, 4 kg. cartofi și alte produse, în afară de produsele primite drept rentă.

Ing. IACOB POJAR
corespondent

• TRIBUNA PREȘEDINTELUI •

Am reparat greșeala

Trebuie să recunoaștem. Ne-ar fi tare greu să socotim cîți colectiviști s-au perindat la conducerea gospodăriei, din 1951 pînă acum. N-a existat adunare generală de alegeri în care cei mai mulți oameni din consiliul de conducere și din comisia de revizie să nu fie schimbați. „Nu au muncit — află", ăsta era principalul motiv al schimbării. Să fim drepți — ceva, ceva adevăr era în motivul ăsta. Mulți aleși — puțini la treabă — cam așa stăteau lucrurile. Dar de ce nu lucrau parte membrii consiliului la munca de conducere, asta nu prea ne întrebam.

Ne-am frămîntat, am discutat și am descoperit greșeala: oamenilor nu le erau repartizate răspunderi precise de care să știe că trebuie să dea socoteală adunării generale.

Iată cum am pus noi capăt acestui fel greșit de a munci:

Ca și în anii trecuți, din consiliul de conducere al gospodăriei facem parte tot 5 membri. Fiecare dintre acești 5 colectiviști au în răspundere cîte o sarcină precisă.

Eu, ca președinte, răspund mai ales de venirea regulată la muncă a membrilor gospodăriei. Mă îngrijesc ca gospodăria să-și rezolve la timp și în întregime obligațiile pe care le avem față de diferite organizații economice, mă ocup — ca să zic așa — de îndrumarea întregii munci. Cîte nu are de făcut un președinte!

Tovarășul Popescu Alexandru este vicepreședinte. El răspunde — cum spunem noi — de cîmp. Lucrînd permanent în brigada de cîmp, el se îngrijește ca lucrările de însămînțare și întreținere a culturilor să nu fie date peste cap, utilajul să fie bine folosit să se respecte consumul de zile-muncă planificat pentru fiecare cultură.

Gospodăria noastră are și un gater, așezat chiar în curtea sediului. Am ținut seama de aceasta și l-am făcut răspunzător atît de munca la gater, cît și de construcțiile gospodăriei care se află acolo pe unul dintre gateriști, membru al consiliului, tov. Rusu Gheorghe.

Ceilalți doi membri au și ei răspunderi precise. Tovarășul Prelipceanu Vasile II răspunde de transporturi și buna întreținere a utilajului, iar tovarășul Prelipceanu Gavril controlează munca colectiviștilor de la ferma de animale.

Felul acesta de repartizare a muncii pe membrii consiliului de conducere a dat rezultate dintre cele mai bune.

Cel mai indicat om să propună luarea de măsuri pentru rezolvarea unei greutăți ce se ivește într-un sector este, firește, cel care răspunde de acest sector. Iată un exemplu: Cînd am recoltat inul ne-am pomenit că nu avem cu ce-l transporta la topitorie. „Dacă așteptăm pînă ni se eliberează atelajele, care acum sînt ocupate, inul se depreciază și pierdem bani" — a fost de părere Prelipceanu Vasile II. Consiliul de conducere a aprobat propunerea lui: să mai închiriem 3 căruțe din afară și să transportăm inul. Prețul chiriei ne-a costat o nimica toată, față de cît am cîștigat.

La fiecare 2 săptămîni ținem ședințe ale consiliului de conducere. In afară, bineînțeles, de cazul cînd nu sîntem nevoiți să le ținem mai des. Tot ce avem de rezolvat, rezolvăm împreună.

Roadele muncii colective sînt numeroase. Dacă ar fi să notăm doar atenția pe care colectiviștii o acordă acum îngrijirii averii obștești și încă ar fi de-ajuns. Ei simt că au alături pe cîte un membru al conducerii cu care se pot sfătui și rezolva cele mai diferite treburi gospodărești.

VASILE PRELIPCEANU
președintele gospodăriei colective din comuna Horodnicul de Jos, regiunea Suceava

Gospodăria colectivă Biled fruntașă pe țară în cultura plantelor tehnice

Anul trecut, gospodăria colectivă „8 Martie" din comuna Biled, regiunea Timișoara, a cultivat 100 ha cu sfeclă de zahăr de pe care a obținut cîte 36.119 kg în medie la ha și 65 de hectare cu tutun care a dat o producție de 1.330 kg la ha., precum și 40 ha cu cînepă. De pe urma sfeclei de zahăr gospodăria a realizat un venit de 1.176.000 lei, iar de pe urma tutunului 1.200.000 lei. In total veniturile din cultura plantelor tehnice s-au ridicat la 3.536.000 lei.

Pentru succesele dobîndite în cultura acestor plante, Departamentul industriei alimentare din Ministerul Bunurilor de larg consum, a atribuit gospodăriei colective din Biled drapelul de gospodărie fruntașă pe țară în cultura plantelor tehnice. Decernarea drapelului a avut loc într-un cadru festiv în ziua de 19 ianuarie a. c. Pe lîngă drapelul de fruntașă, gospodăria a primit drept premiu special și un autocamion „Steagul Roșu". Acesta este al cincilea autocamion al gospodăriei.

Colectiviștii din Biled nu se mulțumesc însă cu succesele obținute pînă acum în cultura plantelor tehnice. Ei sînt hotărîți să dezvolte și mai mult cultura acestor plante. Dovadă? In planul de producție pe anul în curs ei au prevăzut să cultive cu plante tehnice 330 ha față de 215 ha cît au cultivat anul trecut.

IANCU N.

LA CASA LABORATOR

In zilele de iarnă e mai puțin de lucru în cîmp, ori în livadă. E perioada cînd colectiviștii au timp destul pentru a învăța cît mai multe din tainele agrotehnicii și zootehniei. In fotografie: inginerul agronom Cardaș Toma explică la casa-laborator, membrilor gospodăriei colective „I. C. Frimu" din comuna Vulcan, regiunea Stalin cum se poate constata umiditatea semințelor la cereale.

INSEMNĂRI

Primul procent...

Colectiviștii din satul Hunia discutau proiectul planului de producție. Il găseau așa și așa. Unii îl socoteau bun. Alții, mai puțin bun. Aceștia din urmă au fost cu propunerile. N-am să le înșir aici pe toate. Nici măcar pe cele mai de seamă. Despre altceva vreau să vorbesc. După ce a propus să planteze răchita că-i loc prielnic în lunca Dunării, iar ocolul silvic cîștigă sute de mii de lei pe mobila împletită din nuiele, Gheorghe Niță, brigadierul a adăugat:

— Eu zic că de mîine să pornim lucrul. Ne apucăm de plan...

— Stai că-i încă proiect — a spus cineva.

— Cum proiect? Cu ce ne-am învoit că merită să fie în proiect va fi pus și în plan. Așa că de mîine brigada mea...

A numit apoi pe colectiviștii de care avea nevoie în ziua următoare.

A doua zi. Era într-o luni. Dinspre Dunăre sufla năprasnic vîntul. Intr-acolo, către Dunăre, se îndreptau, în șir indian, 23 de oameni. În frunte mergea brigadierul. Fiecare om ținea aproape de tovarășul său după care se adăpostea ca după un paravan. Sînt de acum la o sută de metri de baltă. In față se întinde, pădure, stuful: 12 hectare. Să tot tai

Incepe munca. Primele brațe de stuf sînt aruncate pe focul aprins la mal. Dar vîntul își schimbă brusc direcția și focul este stins. Mai bine să nu ai la ce desmorți mîinile înghețate decît să te trezești pe gheață, încercuit de flăcări.

Pînă spre prînz cei 23 colectiviști au tăiat 100 de maldăre de stuf. Pînă seara ar mai fi tăiat încă pe atîta dacă brigadierii n-ar fi hotărît:

— Gata.

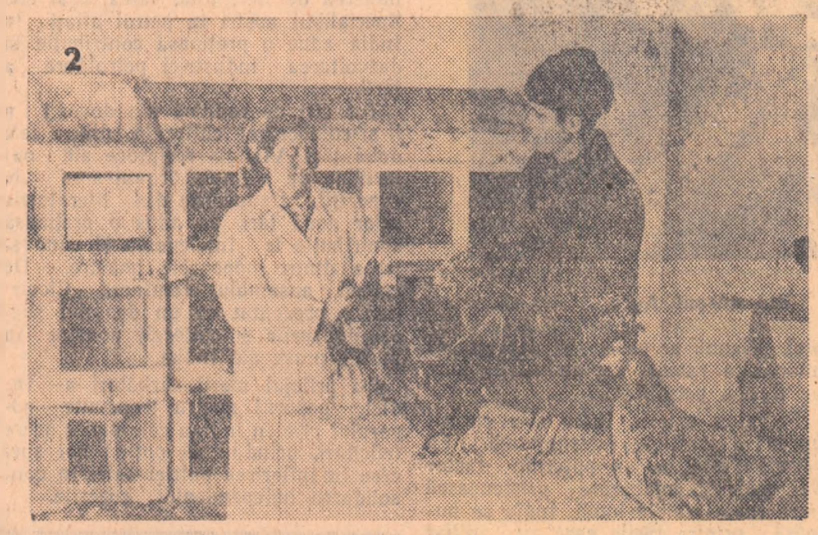
Prea înghețaseră oamenii. Cînd să plece s-au auzit strigați din adîncul stufărișului. Erau pescarii. Ii rugau să le dea o mînă de ajutor pentru a duce la gospodărie peștele prins în copcile făcute în gheață. Primul pescuit din anul 1958, îi mulțumea. Un procent din planul ce mai era proiect fusese îndeplinit. Aceasta însemna că în prima zi de muncă pescarii aduceau planului prima îndreptare.

Trei zile a durat munca tăietorilor de stuf și a pescarilor. In a patra, gerul s-a înmuiat și odată cu el și gheața. Brigadierii nu au mai lăsat oamenii să intre în baltă. Se puteau îneca. In trei zile colectiviștii recoltaseră stuf cît pentru o ghețărie, un șopron și un saivan de oi.

M. CALIANU

Din gospodăriile agricole de stat

Gospodăria agricolă de stat din comuna Tărtășești, raionul Răcari, are un efectiv de 350 de bovine. Paralel cu buna hrănire și îngrijire a animalelor, muncitorii din sectorul zootehnic al acestei gospodării respectă cu strictețe și măsurile sanitar-veterinare.

In fotografie (1): tehnicianul veterinar Gheorghe Gugiu, injectînd animalele pentru prevenirea antraxului.

Sectorul avicol al gospodăriei agricole de stat Hălăucești, raionul Pașcani, s-a dezvoltat mult în ultimii ani. Iată-l în fotografie (2) pe brigadierul Constantin Tapu, dînd unele lămuriri muncitoarei Maria Andreiaș, asupra felului cum trebuie îngrijite găinile pe care le are în primire.

Din prevederile planului pe 1958

Și în acest an vom pune accent pe cultura cerealelor

In formarea și dezvoltarea fondului central de produse agricole al statului gospodăriile de stat ocupă un loc deosebit de important. Ele au sarcina de a livra statului cantități cît mai mari de produse agro-alimentare și în primul rînd cereale. Pentru aceasta, lucrătorii din gospodăriile agricole de stat trebuie să ducă o luptă continuă ca să obțină producții mari, de calitate superioară și cu cheltuieli cît mai mici.

Ținînd seama de aceste sarcini noi, inginerii, tehnicienii și muncitorii din gospodăria agricolă de stat Giarmata, regiunea Timișoara, ne-am străduit și ne străduim să le îndeplinim cu cinste. Și, fără falsă modestie, putem spune că în ultimii ani am obținut succese destul de frumoase. Anul trecut, de pildă, la toate culturile cerealiere producțiile realizate la hectar au fost cu mult mai mari decît cele planificate. Astfel, la grîu de pe o suprafață de 1609 ha am obținut o recoltă de 1.655 kg în medie la ha față de 1.300 kg la ha cît era planificat, iar la porumb de pe 676 ha 3.676 kg boabe la ha față de 2.000 kg cît era prevăzut în plan.

Depășirea producțiilor planificate se datorește în cea mai mare parte faptului că noi am folosit pe scară largă mașinile și am aplicat regulile agrotehnice în mod diferențiat, potrivit condițiilor pedo-climatice locale. In același timp am urmărit să realizăm și un preț de cost cît mai redus, ceea ce, în parte, am reușit. Astfel, prețul de cost al unei tone de grîu a fost redus cu 12 lei, iar al unei tone de porumb cu 163 de lei. Sporirea producției de cereale a dat posibilitate gospodăriei să predea statului 541 tone de grîu peste plan și să pună la dispoziția trustului regional Gostat 3 vagoane de porumb pentru sămînță.

Pe de altă parte obținerea unor producții mari de cereale și în primul rînd de porumb, orz și ovăz a avut o influență hotărîtoare asupra sporirii producției și scăderii prețului de cost în ramura creșterii animalelor. Anul trecut, de pildă, de la fiecare vacă furajată am obținut cîte 2.554 litri lapte față de 2.200 litri cît era planificat, reușind astfel să livrăm statului 57.706 litri de lapte peste plan. De asemenea am predat statului peste plan 32,2 tone de carne de porc și de bovine, 36.733 pui de o zi, 25.234 de ouă etc.

Ținînd seama de nevoile de dezvoltare ale economiei naționale, ca și de cele ale producției gospodăriei noastre, noi vom pune și în acest an accent pe sporirea producției de cereale. Lucrul acesta îl vom realiza atît pe calea extinderii suprafețelor cultivate cît și — mai ales — prin ridicarea producției la hectar. Astfel, în toamna trecută am semănat cu 224 ha mai mult grîu, cu 97 ha mai mult orz, iar în primăvară vom semăna cu aproape 300 ha mai mult porumb decît anul trecut.

Principalul mijloc de sporire a producției va rămîne însă tot folosirea cu chibzuință a mașinilor și aplicarea corespunzătoare a regulilor agrotehnice. O atenție deosebită vom da folosirii îngrășămintelor naturale și chimice. Incă din toamnă noi am aplicat pe 1.422 ha cultivate cu grîu 280 tone de îngrășăminte chimice, iar pe 321 ha cu orz, 65,4 tone. De asemenea terenul destinat culturii porumbului a fost în întregime arat din toamnă. In afară de porumb pentru boabe, în acest an vom cultiva și porumb pentru siloz pe o suprafață cu 50 de ha mai mare decît cea de anul trecut.

Sporind producția de cereale vom reuși, pe de o parte, să livrăm statului mai multe tone de grîu, iar, pe de alta, să mărim numărul și productivitatea animalelor. Tocmai pe această bază în planul de producție pe anul în curs am prevăzut să extindem efectivul vacilor mulgătoare de la 162 la 250, al scroafelor de la 300 la 600, al păsărilor (efectiv matcă) de la 3.000 la 4.300, iar al puilor de la 9.000 la 70.000.

Organizîndu-ne cît mai bine munca, folosind la maximum capacitatea de lucru a mașinilor, aplicînd cu pricepere metodele agrotehnice, cu alte cuvinte, luptînd pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, sîntem siguri că în acest an vom izbuti să dobîndim succese și mai mari în ce privește ridicarea producției de cereale

NICOLAE DOGARU
directorul G.A.S. Giarmata, regiunea Timișoara

Din scrisorile corespondenților voluntari

Au sosit scrisorile de la corespondenții voluntari. Lucrul acesta nu mai constituie o noutate, cu atît mai mult cu cît numele unora dintre ei ne sînt de mult cunoscute, după cum cunoscută ne este și rîvna cu care ei scriu ziarului.

Să luăm, la întîmplare, cîteva din scrisorile sosite din diferitele părți ale țării.

La cercul agrotehnic

Pentru ca munca să fie mai plină de roade, ne scrie GH. BOBOC, colectiviștii din comuna Valea lui Mihai, raionul Săcueni, urmează cu regularitate cercul agrozootehnic care a luat ființă în gospodăria lor.

Inginerul Babogh Maria le-a predat pînă acum 5 lecții. Fiecare lecție este predată cu pricepere și este adaptată la specificul locului. Cursanții au la îndemînă planșe și manuale, reușind cu ajutorul acestora să-și însușească mai bine cunoștințele agrozootehnice ce le sînt predate.

Combat dăunătorii livezilor

În continuare tov. Gh. Boboc ne scrie despre centrul de combatere a dăunătorilor din comuna Valea lui Mihai.

Începînd cu luna decembrie a anului trecut, la acest centru au fost organizate două echipe compuse din 10—11 oameni, care au început stropirile sub îndrumarea tehnicianului pomicol Elisabeta Fülöp. Echipele au fost dotate cu aparatura și materialele necesare. Pînă la jumătatea lunii ianuarie a.c. ambele echipe au stropit un număr de 4.600 pomi fructiferi. În munca desfășurată s-au evidențiat Farcaș Andrei și Szöllö Francisc din echipa din comuna Simian, precum și Negrea Francisc și Luca Vasile din echipa ce lucrează în comuna Pișcolț.

Ingrășăminte pentru ogoare

In aceste zile, scrie tov. I. SBÎRCIOG, țăranii muncitori întovărășiți și cei cu gospodării individuale din comuna Cîlnic transportă la capătul tarlalelor gunoiul de grajd, pe care îl așează în grămezi pentru ca la primăvară, împrăștiindu-l să-l poată folosi la îngrășarea terenului. Pînă mai zilele trecute ei transportaseră peste 20.000 tone de gunoi.

În același timp, sunetul nicovalelor și al ciocanelor mînuite de meșterii ferari se aud pînă departe. Ei repară uneltele agricole ale țăranilor muncitori, pentru ca atunci cînd timpul va îngădui să poată ieși la munca cîmpului bine pregătiți.

Apără semănăturile de inundații

O altă scrisoare trimisă de tov. MIHOC AMBROZIE din regiunea Oradea, ne vestește că țăranii muncitori din comuna Corond muncesc de zor pentru a schimba albia unui rîu, care în fiecare an le face pagube mari, inundîndu-le aproape 200 ha cu semănături și 180 ha de pășuni. Ei au săpat mai multe șanțuri și au făcut un dig lung de 3.000 m, iar în prezent sapă la un șanț pe o lungime de 3.200 m.

Un frumos exemplu de hărnicie au dat în execuția acestor lucrări țăranii muncitori Paul Rusu, Ambrozie Nitoc, Teodor Burcea, Ion Rusu, Ferenț Pavel și alții.

GH. ION

CE-I BUN ȘI CE-I RĂU...

Observații pe marginea unui plan de producție care va fi discutat în adunarea generală

Gospodăria colectivă din Maglavit, raionul Calafat, crește într-una. In același ritm cresc munca și grijile consiliului de conducere. In alți ani, planul de producție era terminat în 2—3 zile. Acum n-au fost de ajuns 2—3 săptămîni. Se întocmește și se modifică. Ba vin noi membri, ba se descoperă că între diferitele secțiuni ale planului nu-i cea mai bună corelație. De ce? Ii ușor de înțeles. Membrii noi aduc pămînt, unelte și animale de muncă. Se schimbă planul producției vegetale. Poți să lași celelalte secțiuni neschimbate? Desigur că nu. Din cauzele arătate, în ziua de 15 ianuarie planul de producție al gospodăriei din Maglavit nu era încă terminat. Rubrica balanței furajere, secțiune importantă a planului, era complet goală.

Cu toate acestea, pe marginea planului de producție al gospodăriei se pot face interesante observații. Pentru a nu împăna articolul cu multe cifre mă voi ocupa mai puțin de ceea ce e pe de-a întregul bun în plan. Socot că-i mai de ajutor gospodăriei din Maglavit cît și altora să mă opresc pe îndelete la ceea ce e mai puțin bun.

Mărindu-se, gospodăria colectivă a sporit, cum era și normal, suprafața cultivată. La cultura porumbului, suprafața se va mări de la 96 la 130 de hectare. Grîul va fi cultivat pe o suprafață egală cu cea de anul trecut. Aceasta nu înseamnă că producția va fi aceeași. Ea va crește printr-o recoltă mai mare la hectar. In acest scop, în plan s-a prevăzut, iar în practică s-a realizat semănarea grîului după bune premergătoare. Totodată, în planul de aprovizionare s-a trecut procurarea de îngrășăminte minerale care se vor aplica în perioada de vegetație.

Considerabil au fost sporite suprafețele cultivate cu plante tehnice. S-a mărit suprafața ce va fi ocupată de plante uleioase de la 10 la 27 de hectare, iar sfecla de zahăr se va cultiva pe o suprafață ce întrece de 10 ori pe cea prevăzută în planul de producție din anul trecut. Tot ca un merit al planului poate fi considerat și faptul că a scăzut de la 50,30 la 40,13 numărul zilelor-muncă ce se vor consuma la un hectar de porumb. Fără a prevedea producții prea mari pe cap de animal, noul plan arată o creștere simțitoare a productivității muncii în sectorul zootehnic.

Ce-i rău în plan? Intrucît el nu era încă gata, nu se poate judeca în ansamblu. Mă voi opri deci la unele observații de amănunt ce le socotesc folositoare.

Intocmirea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli trebuia precedată de o temeinică analiză a activității organizatorice, economice și financiare a gospodăriei în anul 1957. Aceasta i-ar fi ajutat gospodăriei să corecteze normele de muncă, volumul cheltuielilor, consumul de materiale, să stabilească proporții cît mai juste între diferite sectoare etc. Or, lucrul acesta nu s-a făcut. Darea de seamă economică și financiară era încă în lucru în ziua de 14 ianuarie, cînd planul de producție era în bună parte întocmit! Singurii indicatori economici cunoscuți, sper, cu precizie înainte de întocmirea planului, erau producțiile la hectar și pe cap de animal. Nu se cunoștea la 14 ianuarie nici valoarea producției globale la fiecare cultură sau specie de animale. Cauza? Cheltuielile materiale nu fuseseră încă defalcate pe culturi sau ferme.

In această situație, este lesne de înțeles că la baza întocmirii planului de producție n-au stat criterii științifice, criterii verificate în practică.

O altă deficiență mare care de asemenea ține nu atît de plan, cît de întocmirea lui se referă la consultarea celor mai de ispravă colectiviști din diferitele sectoare de muncă. Iată un exemplu: Cioană Cornel, responsabilul brigăzii piscicole, nu cunoștea ce sarcini de plan are. Intrebat ce lucrări de despotmoliri sau defrișări va executa brigada anul acesta, el a răspuns:

— Nu știu, să vedem ce zice planul...

In plan erau într-adevăr, trecute astfel de lucrări, iar pentru fiecare se repartizase și un anumit număr de zile-muncă. Erau aceste lucrări cele mai importante? Se repartizase pentru ele un număr suficient de zile-muncă? Din discuția avută cu Cioană Cornel și cu un alt pescar am înțeles că foarte importante erau continuarea unei lucrări începute și abandonată cu doi ani în urmă și săparea unui canal care să aprovizioneze cu apă proaspătă și pește balta Maglavit. Aceste două lucrări lipseau din plan. Și lipseau tocmai pentru că la întocmirea lui pescarii nu luaseră parte.

Dacă la cultura porumbului pentru boabe ați observat că are loc o economie de muncă, la alte plante situația e cu totul alta. Consumul de muncă crește nejustificat. La hectarul cultivat cu porumb pentru siloz se vor întrebuința anul acesta cu aproape 9 zile-muncă mai mult decît anul trecut. Precizez că producția planificată întrece pe cea prevăzută în plan in 1957, însă rămîne sub cea realizată cu un an în urmă. Deci, consumul de zile-muncă este nejustificat.

Ca pretutindeni, piscicultura este și-n gospodăria colectivă din Maglavit o ramură de mare rentabilitate. Anul trecut, valoarea zilei-muncă a fost de 36 de lei, iar venitul global realizat în piscicultură la o zi-muncă de 108 lei. Aceasta înseamnă că fiecare zi-muncă efectuată de pescari a adus gospodăriei un venit net de 72 de lei. Anul acesta, venitul global la zi-muncă va fi pe jumătatea celui de anul trecut. Aceasta din cauză că s-a mărit consumul de muncă. In condițiile cînd foarte mulți colectiviști vor să lucreze în brigada de pescari, fiindcă acolo se cîștigă excelent, mărirea numărului de zile-muncă în acest sector nu-i deloc indicată.

In afară de pescari mai sînt și alți colectiviști care realizează pe an un număr de zile-muncă ce depășește cu mult media planificată pe gospodărie. Printre aceștia sînt și paznicii. Ei primesc 5,7 la sută din numărul zilelor-muncă planificate pentru a fi consumate în cultura plantelor de cîmp. Spre a micșora cîștigul colectiviștilor care primesc anual un număr fix de zile-muncă și al acelora care, fiind la fermele zootehnice au de lucru totdeauna, există printre membrii gospodăriei tendința de a reduce normele existente în ramurile cu activitate sezonieră. Planul de producție ar trebui să prevadă măsuri pentru înlăturarea acestei tendințe.

Planul de producție pe anul 1958 reflectă și o slabă productivitate a muncii în ateliere. E știut că fierarii și tîmplarii acționează asupra unor materiale pe care gospodăria le cumpără. Cei 4 fierari și tîmplari vor prelucra în timpul anului materiale în valoare de numai 1.800 lei și vor consuma, potrivit planului, 1.090 de zile-muncă. După cum se vede, într-o zi-muncă pentru care ei primesc — luăm tot valoarea de anul trecut — 36 de lei, meseriașii prelucrează material care costă 1,80 lei. Cu siguranță că această prevedere a planului nu-i reală.

Desigur că într-o gospodărie colectivă care va avea anul acesta zeci de vaci, 50 de porci puși la îngrășat, sute de oi și mii de păsări, baza furajeră și construcțiile sînt capitole de seamă ale planului de producție. Din păcate balanța furajeră nu fusese, așa cum am mai spus, încă întocmită. Din planul de producție vegetală se vede însă că și anul acesta nu va exista pe cap de animal cantitatea de nutreț însilozat cerută de regulile zootehnice. Anul trecut, pe cap de vacă s-au însilozat de 4 ori mai puține furaje decît era necesar. Este recomandabil ca-n privința bazei furajere planul să fie corectat pentru a se asigura nu numai cantitatea necesară de nutreț ci și furaje de calitate. Totodată trebuie spus că în sectorul creșterii și îngrijirii animalelor nu s-a repartizat bine consumul de muncă.

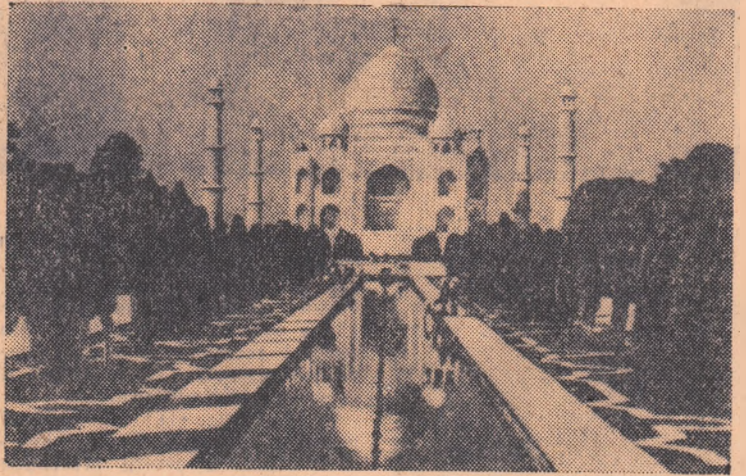
Și în sfîrșit o ultimă observație în legătură cu sectorul zootehnic. Urmărind planul mișcării efectivului de animale se poate vedea că gospodăria va vinde 10 taurine, 59 porci mari, 250 de purcei, 167 de oi, păsări etc. Dintre acestea prin contract cu organele statului se vor vinde doar... cinci. Și anume: 5.. oi. Aceasta nu servește gospodăriei. Avînd un plan simplu de construcții, gospodăria are nevoie și de material ce poate fi procurat eftin prin organizațiile comerciale de stat.

Acestea sînt observațiile mai însemnate ce s-au putut face pe marginea unui plan incomplet care n-a fost precedat de o analiză economică serioasă. Sper că observațiile strînse aici vor folosi nu numai gospodăriei colective din Maglavit.

D. CURELEA

De peste hotare

La aniversarea Republicii India

Mausoleul Tadj-Mahal din orașul Agra.

Cu opt ani în urmă, la 26 ianuarie 1950, milioane de indieni au ieșit pe străzi pentru a sărbători o scumpă victorie: proclamarea Republicii India independente și suverane.

In această perioadă a anului, cînd la noi șuieră crivățul și zăpada se așterne peste cîmpii, în cele mai multe părți ale Indiei soarele revarsă razele sale calde și aurii, florile acoperă ca un covor parcurile și grădinile. Milioanele de orășeni și țărani, muncitori și intelectuali ce se revărsau aidoma unui uriaș șuvoi pe străzile orașelor, sărbătoreau în acea zi caldă și însorită începutul unei noi ere în viața poporului indian.

Anii care au trecut de atunci au fost martorii dezvoltării economiei independente a Indiei. Urmele celor două secole de robie colonială au fost și mai sînt încă adînci: foamete cronică și înapoiere economică într-o țară care se număra printre cele mai bogate în resurse materiale din întreaga lume. Conducătorii Indiei — în frunte cu Jawaharlal Nehru, eminent luptător pentru cauza păcii, libertății și solidarității asiatice — au înțeles că independența politică nu poate fi completă fără independența economică. S-a elaborat în acest sens întîiul plan cincinal al Indiei și izbînzile n-au întîrziat să vină, deși calea a fost nespus de grea. Prin mărirea suprafețelor însămînțate, prin construirea a numeroase sisteme de irigație, agricultura a cunoscut o continuă dezvoltare.

In cei cinci ani, venitul național al Indiei a crescut cu 17,5 la sută, iar producția industrială cu 38 la sută. Puterea centralelor electrice a crescut în același răstimp de la 2.300.000 kw la 3.400.000 kw. In prezent, India a ajuns să producă circa 2 milioane tone de oțel pe an, dar cel de al doilea plan cincinal prevede o creștere a producției de oțel la 6 milioane tone. Dintre marile uzine metalurgice care vor constitui nucleul industriei grele a Indiei, cea mai importantă este uzina ce se construiește cu ajutorul U.R.S.S. Ea va produce anual 1 milion tone oțel.

Cel de-al doilea plan cincinal (1 aprilie 1956—31 martie 1961) pune accentul pe grăbirea industrializării țării și crearea unei industrii grele de stat. Sînt astfel prevăzute construirea a trei uzine metalurgice, fiecare cu o capacitate de cîte 1 milion tone oțel pe an, astfel ca pînă în 1961 capacitatea de producție a metalurgiei indiene să fie de 6 milioane tone oțel. Planul prevede și dezvoltarea unor alte ramuri ale industriei cum ar fi cea petroliferă.

Pe plan extern, India și-a cucerit un mare prestigiu internațional. Ea se manifestă ca un puternic factor de pace și colaborare prietenească între toate statele lumii. India se numără printre țările care au inițiat conferința de la Bandung a țărilor afro-asiatice din aprilie 1955. Nu poate fi uitat de asemenea rolul Indiei în formularea, împreună cu R.P. Chineză, a celor cinci principii ale coexistenței pașnice — cunoscute în India sub numele de „pancea șila" — activitatea depusă de ea pentru încetarea războiului și încheierea armistițiului în Coreea și Vietnam, precum și pentru mobilizarea opiniei publice în vederea stăvilirii agresiunii din Egipt. India s-a pronunțat și se pronunță împotriva politicii agresive a blocurilor militare imperialiste de tipul pactului de la Bagdad și a pactului SEATO pentru restabilirea drepturilor R.P. Chineze la O.N.U., pentru dezarmare, pentru interzicerea fabricării și experimentării armei nucleare. Relațiile prietenești ale Indiei cu R.P. Chineză și cu celelalte state socialiste reprezintă un adevărat exemplu de coexistență pașnică între state cu orînduiri sociale diferite.

Poporul nostru, care alături de celelalte popoare iubitoare de pace a urmărit cu adîncă simpatie lupta dusă de India pentru cucerirea independenței sale, nutrește față de poporul indian o stimă deosebită. In ultimii ani s-au dezvoltat promițător relațiile economice și culturale dintre cele două țări. Noi livrăm Indiei utilaj petrolifer, ciment, mașini-unelte, tractoare, hîrtie etc. și primim în schimb o serie de produse ca: minereu de fier, lînă, cafea, ceai etc. Specialiștii noștri în petrol aflați în India aduc o prețioasă contribuție la dezvoltarea industriei petrolifere a țării.

Tot atît de rodnică s-a dovedit a fi și colaborarea culturală dintre cele două țări. Vizitele reciproce ale oamenilor de știință, organizarea de expoziții, traducerile din literaturile celor două țări au adus o prețioasă contribuție la înțelegerea și cunoașterea dintre popoarele noastre. De curînd, ansamblul romînesc „Ciocîrlia" a prezentat cu un deosebit succes dansurile și cîntecele noastre în marile orașe ale Indiei.

Cu prilejul marii sărbători a Indiei, poporul nostru transmite poporului prieten indian cele mai sincere felicitări, urîndu-i să obțină noi succese în înflorirea patriei sale, în consolidarea independenței cucerite.

Cronica evenimentelor

Sesiunea pactului de la Bagdad

Ankara — capitala Turciei — va găzdui la 27 ianuarie sesiunea Consiliului blocului de la Bagdad, considerată ca un fel de completare la sesiunea N.A.T.O. — ale cărei lucrări s-au desfășurat la sfîrșitul anului trecut la Paris. Pe lîngă reprezentanții statelor membre ale pactului — Anglia, Iran, Irak, Turcia și Pakistan — la sesiune va participa și secretarul de stat al S.U.A. Dulles, deși Statele Unite nu sînt în mod oficial membre ale pactului de la Bagdad. Această călătorie a lui Dulles este ușor explicabilă. Neliniștite de faptul că în ultima vreme s-a conturat o oarecare slăbire a încordării internaționale, că popoarele cer tot mai mult lichidarea „războiului rece" și tratative între Vest și Est pentru stabilirea unei adevărate încrederi, Statele Unite vor să înviorezeze activitatea acestui bloc agresiv și să-și asume conducerea lui.

Numit pe bună dreptate de către țările Orientului Apropiat și Mijlociu „închisoare a popoarelor", pactul militar de la Bagdad este o unealtă de dezbinare a statelor din această regiune.

In ciuda propagandei oficiale ce trîmbițează „unirea" dintre aceste state, în cadrul pactului de la Bagdad s-au ivit conflicte serioase. Alarmate de această stare de lucruri, cercurile guvernante din S.U.A. și Anglia iau măsuri urgente pentru a întări acest bloc în primul rînd din punct de vedere militar. Ele acționează de asemenea pentru a atrage Libanul și Iordania în rîndul membrilor pactului.

Participarea lui Dulles, precum și numeroase alte fapte arată că la sesiune se va urmări unificarea blocurilor militare agresive N.A.T.O., blocul de la Bagdad și S.E.A.T.O. sub același acoperiș. În fapt, aceasta ar însemna extinderea automată a obligațiunilor ce revin membrilor N.A.T.O. și asupra membrilor celorlalte două blocuri militare. Infăptuirea acestor planuri ar însemna noi poveri pe umerii popoarelor din aceste țări, o nouă scădere a nivelului lor de trai. Firește însă că această politică se lovește — nici nu se poate altfel — de împotrivirea cercurilor largi ale opiniei publice și chiar a cercurilor oficiale din țările membre ale blocului de la Bagdad.

Strigoii ies la lumină

O știre recentă a adus la cunoștința opiniei publice un fapt a cărui semnificație nu poate scăpa nimănui. Continuînd politica de renaștere a fascismului și ațîțărilor revanșarde, guvernul Republicii Federale Germane a prezentat parlamentului un proiect de lege cu privire la anularea legii referitoare la interzicerea partidului hitlerist. Adoptat de Bundesrat, proiectul va fi supus Bundestagului, unde guvernul are asigurată majoritatea.

Așa dar, odată cu aprobarea legii partidul lui Hitler ar deveni un partid legal.

Măsura aceasta face parte dintr-un șir intreg de alte dispoziții luate de guvernul federal de la Bonn, toate favorabile renașterii fascismului. Din închisoare, o serie de foști naziști au trecut — unii fără să-și ispășească pedeapsa — direct în posturi de conducere ale statului. Foștii generali de pe vremea lui Hitler, primesc drept „răsplată" pentru crimele lor împotriva umanității pensii lunare de mii de mărci, organizațiile fasciste își camuflează activitatea sub diferite firme de împrumut, portul decorațiilor hitleriste este liber etc.

In timp ce fascismului i se deschid larg porțile, încălcindu-se declarația de la Potsdam, au fost interzise Partidul Comunist din Germania, Uniunea tineretului liber german, Comitetele de luptă pentru pace și alte organizații care militează pentru o Germanie unită și democratică.

In fața protestelor opiniei publice, cercurile oficiale de la Bonn încearcă să se scuze motivînd că este vorba de anularea tuturor legilor emise în perioada ocupației, și că în caz de nevoie Tribunalul constituțional federal poate să interzică organizațiile fasciste.

Măsura guvernului federal german luată în momentul cînd omenirea întreagă salută ideia tratativelor constituie o insultă a memoriei milioanelor de jertfe pe care le-a făcut hitlerismul.

FOTOCRONICA

In amintirea LAIKĂI

Numele cățelușei Laika — prima pasageră în cosmos — este cunoscut în întreaga lume. Instalată într-un container al celui de-al doilea satelit artificial sovietic, Laika a efectuat — pînă la moartea ei — cîteva zeci de ocoluri ale globului nostru. Cu ajutorul unor aparate instalate în containere savanții au putut urmări de pe pămînt diferitele reacții ale „pasagerului" din spațiul cosmic. Aceste date și observații foarte prețioase vor servi pentru viitoarele călătorii inter-planetare ale rachetelor avînd la bordul lor oameni.

In amintirea Laikăi, la Institutul de Cercetări Medicale din Leningrad s-a pus pe un monument o placă comemorativă cu numele cățelușei.

Helicopterul cehoslovac

Nu de mult, locuitorii Pragăi au avut o mică surpriză. Helicopterul de producție cehoslovacă HC2 a aterizat pe acoperișul magazinului Lebăda Albă. Cu toate că aterizarea a fost serios îngreunată de turnurile și construcțiile mai înalte din vecinătate, care închid din două părți o suprafață de 12×17 m., aparatul a ajuns la locul stabilit cu absolută precizie.

Din R. P. Bulgaria

Cooperativă agricolă de muncă fruntașă

Datorită bunei organizări și muncii depuse, membrii cooperativei agricole de muncă din Dropla, raionul Balcic — fruntașă pe anul 1956 — au primit și în 1957 importante cantități de produse agricole și bani.

Pentru fiecare zi-muncă, cooperatorii au primit 10,300 kg grîu, 5,900 kg porumb, 0,800 kg floarea soarelui, fasole, brînză, zahăr, lînă, precum și 15,50 leva.

V. GHEORGHIEV PENEV
corespondent

Zile de iarnă la colectiva „1 Mai"

(Urmare din pag. I-a)

Arăturile se vor face în cele mai bune condiții și cu cele mai moderne mașini ale S.M.T.-Spătărești. Pășuni întinse se vor amenaja pentru izlazuri și se va dezvolta cultura nutrețului verde. Creșterea vitelor, a vacilor de lapte și a oilor va constitui una din principalele surse de venituri ale gospodăriei colective. Încă de pe acum se proiectează construirea unor grajduri, șuri, adăposturi de iarnă pentru oi undeva în afara satului. Astfel va putea fi eliberată pajiștea din fața actualului sediu al gospodăriei, și în această minunată grădină se vor juca în liniște copiii colectiviștilor sub supravegherea învățătorilor în zilele de vară, în zilele cînd părinții lor vor fi la lucru. Parcul, la amenajarea căruia a lucrat întregul sat cu cincizeci de ani în urmă sub privegherea cruntă a boierului, a revenit acum stăpînilor lui adevărați, care i-au dat viață și l-au îngrijit. O sursă de venituri neexploatată încă va deveni și lacul atît de măiestrit săpat în inele largi de-a lungul unui kilometru întreg. Inainte el n-a servit decît pentru desfătarea ochilor bătrînului și avarului boier Cantacuzino-Pașcanul și cîtorva prieteni ai săi. Mîine, în apele reci și limpezi trase din matca Moldovei, vor putea crește milioane de păstrăvi, adevărată bogăție pentru colectiviști.

După trei ani de dibuiri, de luptă cu înapoierea și îndărătnicia unora, cu reaua-voință sau neștiința altora, satul e zguduit parcă din temelii. Pe buzele tuturor sătenilor din Baia aceleași întrebări se înfiripă de cum se întîlnesc și-și dau binețe: „Intri? De ce mai stai? N-ai avut destulă vreme să te lămurești? Ai cererea la tine?".

Aceste zile de iarnă la gospodăria „1 Mai" din comuna Baia sînt la fel de fierbinți ca cele din miezul lui cuptor. Acum se pîrguiește rodul muncii de lămurire dusă de comuniști, fructul minunat al încrederii cu care tot mai mulți țărani muncitori pășesc pe drumul nou al socialismului.

Note din călătoria în R. P. Polonă (II)

VIZITĂ LA VUAZOVA

— MÎINE PORNIM! m-a anunțat într-o după-amiază la hotel Bristol tovarășul Marian Novosad. Ruta — Lublin Puave, Neuenciuf, Kazimiș, Zamosci... Vuazova.

A doua zi, luîndu-ne rămas bun — eu de la camera elegantă a hotelului în care mă simțisem atît de bine, iar tov. Marian de la masa lui de redacție — am pornit în călătoria mult dorită. Varșovia se trezise la viața ei de fiecare zi. Mașini luxoase, tramvaie aglomerate, pietoni grăbiți umpleau străzile ei largi și curate. Soarele de toamnă poleia cu dărnicie turlele bisericilor, vîrful Palatului Culturii și Științei, acoperișurile noilor blocuri, în timp ce automobilul condus de tînărul și simpaticul Edmund Kulcitschi, se îndrepta spre bariera orașului, și de aici, în plin cîmp.

Șoseaua asfaltată, pe care mergeam cu 60 de km la oră, tăia în linie dreaptă cîmpia fără de sfîrșit, unde se vedeau pîlcuri de țărani la scosul cartofilor și sfeclei de zahăr. Pe drumeaguri de țară, căruțele încărcate cu belșugul toamnei se îndreptau alene spre sat. Pe cînd priveam acest neuitat tablou, mi-au năvălit deodată în minte versurile lui Alecsandri:

„Sfîntă muncă de la țară, izvor
sacru de rodire,
Tu legi omul cu pămîntul într-o
dulce înfrățire".

Țărăncuțe din regiunea Kurpie, în frumosul lor port național.

Da! Și acolo în țara prietenă, cu țărani harnici și buni, vedeam înfrățirea de care vorbește poetul, concretizată în minunatul și necuprinsul covor verde de grîu și secară, în hărnicia cu care țăranii polonezi strîngeau atunci ultimele roade ale muncii lor de un an.

In călătoria noastră am trecut apoi pe lîngă păduri bătrîne, puțin îngălbenite de suflarea toamnei; ne-am oprit în sate și am intrat în case de-ale țăranilor, toate cu pomi fructiferi pe lîngă ele și cu flori albe, roșii, la ferestre. Nu greșesc cînd spun că și în acest mic amănunt se oglindește gingășia sufletului țărăncilor poloneze, frumoase și harnice. La o asemenea casă de țărani, aproape de Crasnistov, ne-am oprit. Prietenul Kulcitschi ne-a adus cîteva mere rumene, ca obrajii țărăncii care ni le dăruise cu bunătatea bine cunoscută a țăranilor polonezi. Și m-am gîndit atunci la cele 12 cînturi ale lui Pan Tadeusz, în care marele poet luptător — Adam Mickiewiez — a înfățișat viața acestor țărani, costumele lor frumoase, dansurile, ospețele, tradițiile scumpe inimii lor.

Țăranii polonezi însă au dus în trecut o viață grea din cauza lipsei de pămînt. Aproape 45 la sută din suprafața arabilă a țării aparținea moșierilor. 3.000.000 de familii țărănești dețineau abia 24.000.000 hectare. Dar situația lor s-a schimbat. În baza reformei agrare din 1944, țăranii polonezi au primit 6.000.000 de hectare pămînt. Un număr de 813.000 familii țărănești au început să lucreze pentru prima dată pămîntul lor propriu, iar alte 254.000 familii și-au mărit gospodăriile cu pămîntul primit la reforma agrară. După efectuarea reformei agrare, 87 la sută din suprafața arabilă a țării a trecut la țărani, iar 12,5 la sută a rămas pe seama gospodăriilor agricole de stat, instituțiilor științifice și sociale. A fost acesta primul ajutor frățesc pe care clasa muncitoare poloneză, partidul ei, l-a dat țăranilor după eliberare, pentru a-și făuri o viață nouă, îmbelșugată, pe care am cunoscut-o în cele aproape 30 de zile de călătorie în Polonia.

Îmi vin în minte chipurile țăranilor în ale căror case am fost primit ca oaspete, sau cu care am stat de vorbă în mijlocul cîmpului, pe unde am trecut. Văd bine și acum odaia de musafiri a lui Brik Stanislav, cu patul moale, cu velințele înflorate, cu masa de mijloc pe care se afla o învelitoare albă ca zăpada; văd pe băbuța lui puțin aplecată de șale din cauza celor 60 de ani pe care-i are; văd bucatele ce ne-au fost oferite cu atîta dragoste, încît nici astăzi nu găsesc cuvinte de mulțumire pentru băbuța blîndă, aflată departe, în satul ei din cîmpia Poloniei. Aud, parcă aici, lîngă mine, îndemnurile lor la votcă și bucate:

— Prose, barzo! Prosdrughi! (pe romînește: poftiți, vă rugăm! Încă odată!)

Văd cu aceiași ochi și casa primitoare a lui Ian Kenjerschi, președintele cooperativei agricole de producție din Sneiecisca, masa încărcată cu bunătăți la care ne adunaserăm vreo 12 musafiri; văd și pe țăranul acela chipeș, cu ochi albaștri de polonez — Pavel Țube din Paținca Mauo — care vorbea așa de frumos despre locurile vizitate de el în Romînia noastră. „Frumoasă țară aveți!" mărturisea el, aducîndu-și aminte de zilele petrecute la noi.

★

...Se vede Vuazova, sat așezat pe granița de răsărit. Automobilul a cotit la dreapta, apucînd pe o șoseluță pe care, după cum am fost informat, au construit-o colectiviștii de aici.

Intrînd în Vuazova am crezut la început că sîntem într-un mic orășel. Casele noi, arătoase, sînt construite toate din cărămidă. Lumina electrică e introdusă pe ulițe și în casele colectiviștilor. In centrul satului se află cinematograful, magazinul universal, școala, grădinița de copii, casa culturală, și o clădire mai mare, albă. Aici este sediul gospodăriei. In sat nici țipenie de om. Toți erau pe cîmp, afară de contabilul care lucra în cancelarie.

Am aflat că gospodăria aceasta numără 80 de familii, 700 ha de teren arabil și 200 ha de pășune. Principalele culturi: grîu, ovăz, borceag, sfeclă de zahăr. Oameni chibzuiți, colectiviștii din Vuazova au hotărît să înființeze și să dezvolte ramura creșterii animalelor, gîndindu-se că au destulă pășune și teren în care să cultive și plante de nutreț, pentru a asigura animalelor hrană îndestulătoare. Ei au realizat acest lucru. Gospodăria posedă 85 vaci de lapte și 31 vițel și vițele, aproape 200 de oi merinos și țigăi, 165 de porci. O grijă deosebită a colectiviștilor din Vuazova a fost și aceea a construcțiilor pentru animale. Vizitîndu-le, am rămas uimit de curățenia din grajduri și de felul cum sînt îngrijite și întreținute vacile, porcii, oile. Nu e de mirare de ce în 1956 sectorul zootehnic a adus gospodăriei un venit de peste 800.000 zloți. Un alt lucru tot atît de important pe care l-au făcut acești oameni este formarea fondului de bază al gospodăriei, care în 1957 se ridica la 1.200.000 zloți.

— Ce produse și cîți bani s-au cuvenit colectiviștilor în 1956? am întrebat pe contabil. (În 1957 nu se împărțiseră încă veniturile). Rak Eugeniu, de pildă, pe care l-am cunoscut la grajdul animalelor, cît a primit?

— El a avut 858 zile-muncă, mi s-a răspuns, și a primit 5.148 kg grîu, 3.432 kg cartofi, 4.290 zloți... Un alt colectivist, Leșniac Francisc și soția sa, Agneșca, dintr-o brigadă de cîmp au primit cam la fel. În situația acestora sînt aproape toți colectiviștii, fiindcă vin regulat la muncă și lucrează cu tragere de inimă.

Pe cînd vorbeam cu contabilul, a sosit de la cîmp și tovarășul Ian Cusmieș, președintele gospodăriei colective din Vuazova. E un om tînăr, potrivit de statură, foarte politicos și deschis la inimă. Ne-a invitat să vizităm casele colectiviștilor. Cum se apropia seara și se lăsase răcoare, l-am rugat să ne ducă la casa din apropiere unde văzusem fumul ieșind. Intrăm, așa-dar, în casa lui Marteli Potirana, ciobanul gospodăriei. Aici ne-a primit bucuroasă femeia lui: Salomeea.

Asta e casă de cioban? am zis în sinea mea, văzînd divan-studio, șifonierul, masa cu învelitoare de naylon, biblioteca, perdelele și scoarțele atît de frumoase. Vedeam cu ochii mei bunăstarea în această casă, și constatam, că el — ciobanul gospodăriei — e un pasionat cititor. Mi-l închipuiam cum se așează la masa din fața bibliotecii lui, citind un capitol despre creșterea animalelor sau o poezie, o nuvelă, un roman.

Vrednicul președinte zîmbea cu prietenie, văzîndu-mă cum între timp mă interesam și de bucatele pe care doamna casei le pusese la foc în așteptarea soțului ce trebuia să sosească din clipă în clipă, căci începuseră să se furișeze de-a binelea umbrele înserării. Atunci, ghicind parcă gîndurile mele, președintele m-a întrebat în frumoasa lui limbă poloneză, din care translatoarea noastră, tovarășa Stela Gronska, mi-a tradus cu conștiinciozitate:

— Poate vreți să vedeți și ce are în curte ciobanul gospodăriei noastre...

Președintele nu se înșelase. Am văzut că și gospodăria personală a lui Marteli Potirana: un grajd nou, o vacă de lapte, vreo 10 oi, 3 porci grași și multe păsări, toate agonisite din veniturile ce i s-au cuvenit din gospodăria colectivă.

★

Lăsasem de mult în urmă Vuazova și oamenii de aici, dar amintirea lor m-a urmărit tot timpul pe cînd automobilul gonea în noapte spre Zamosci, după cum mă urmărește și acum cînd scriu aceste rînduri trimițîndu-le numai urări de bine și salutări frățești.

RADU SANDU

Buletinul meteorologic

pentru zilele de 25, 26 și 27 ianuarie

Institutul Meteorologic Central anunță timpul probabil pentru următoarele trei zile:

Vreme umedă și relativ rece cu cer mai mult acoperit și cu precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare care vor cădea în cea mai mare parte din țară, mai frecvente la începutul intervalului. Vîntul în intensificare mai întîi, apoi potrivit. Temperatura aerului la început în scădere apoi staționară. Minimele vor oscila între plus 2 grade și minus 12 grade, iar maximele între minus 6 și plus 4 grade.

Inghet superficial al solului mai ales în jumătatea de nord a țării,

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptăminal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".